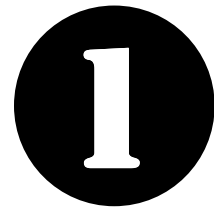

Červenopečecký

čtvrtletník

Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky

Jaro 2013

Cena 5,- Kč

Slovo starosty

Jak už se stalo zvykem, v prvním čísle Čtvrtletníku se pokusím seznámit naše občany s novinkami, které plánujeme na tento rok, a zmíním se i o palčivých tématech, která veřejnost znepokojují.

Problémy s dopravou

Jedním z témat, rok od roku palčivějších, je hustota dopravy a její důsledky pro obyvatele městyse. Trápí nás zejména průjezd obcí po trase od Malé Vysoké přes náměstí směrem na Polepy a Kolín. Tato trasa je ideální spojnicí měst Kolín a Kutná Hora a provoz na ní v budoucnu spíše poroste. Jednali jsme opakovaně s Odborem dopravy MěÚ Kolín a dopravním inženýrem PČR a snažili se prosadit v ulici Hořanská zvýšené přechody pro chodce s přejezdovou rychlostí cca 40 km/ hod. Po delších tahačích jednání ztroskotala na neústupnosti zástupce odboru dopravy p. Volfa, který kategoricky prohlásil, že stavbu tohoto zařízení na silnici 3. třídy zásadně neschválí. Jedná se podle něho o překážku provozu ohrožující bezpečnost dopravy. Přitom by se jednalo o relativně levnou stavbu, která by i ty nejtrpělivější řidiče donutila snížit rychlost a radikálně by zvýšila bezpečnost dopravy i chodců v této části obce. Nám nezbývá, než hledat další možnosti zklidnění dopravy na této trase. Ověříme možnost umístění semaforu na příjezdu do obce a jeho instalaci. Je to sice dražší, poruchové a méně účinné, ale pro Odbor dopravy přijatelné. Další důležitou dopravní stavbou má být vybudování přechodu pro chodce z ulice Školní k autobusové zastávce u „Železných vrat“. Jedná se o krajně nepřehledné místo, kde chodci velice obtížně přecházejí hlavní silnici, a přitom místo velice frekventované. Vybudování přechodu pro chodce zde bude technicky velmi náročné, ale věřím, že do léta bude nový přechod sloužit veřejnosti.

Stavební akce

Největší akcí letošního roku by měla být **rekonstrukce kanalizace v ulici Dr. Dvořáka** v úseku od Úřadu městyse ke křižovatce Na Obci a návazně rekonstrukce kanalizace v ulici Bendova. Jedná se o velice náročnou stavbu vzhledem ke skalnatému podloží a množství inženýrských sítí zde uložených. Součástí stavby bude i frézování povrchu vozovky a položení nového asfaltového koberce. Uvažujeme o tom, jak odfrézovaný recyklát využít k opravě místních komunikací (například ulice V Hájí). Náklady celé stavby se mohou vyšplhat až k 10 mil. Kč. Celá akce by měla začít v létě letošního roku a skončit do léta roku 2014.

Druhou stavební akcí by měla být **oprava bytu v domě č.p. 9** a současně i statické zajištění přístavby k tomuto domu, která klesá a od domu se odtrhává. V budoucnu by mohlo dojít i k jejímu zřícení. Do těchto prací plánujeme vložit cca 750 000 Kč.

Třetí větší stavbou by mělo být **dětské hřiště**, které je již několik let naplánované ve sportovním areálu na ploše bývalého škvárového

fotbalového hřiště. Mělo by zde vyrůst oplocené hřiště pro děti od předškolního věku až po mladší školáky. Předpokládáme, že by bylo přes den volně přístupné a přes noc by se branka zamykala.

Od podzimu minulého roku probíhá **rekonstrukce veřejného osvětlení** v částech městyse Dolany, Čertovka a Malá Vysoká. Bohužel, takzvaní „sběrači kovů“ před Silvestrem nelenili a v nočních hodinách vytrhali podstatnou část kabelů ze země (asi autem), čímž způsobili firmě Raisa škodu cca 60 000 Kč a současně i zdržení prací. Krádež vyšetřuje Policie ČR a byl bych velice rád, kdyby byli pachatelé zjištěni a potrestáni.

V Opatovicích v tomto roce plánujeme provést během léta větší **opravu místních komunikací** a dokončit tím opravy po budování vodovodu. I v Bohouňovicích I. by firma Zepa měla dokončit opravy komunikací narušených stavbou vodovodu. V Bořeticích jsme nechali **vsadit stromy** v prostoru bývalého Vikova statku a hodláme tuto zelenou plochu upravit i v dolní části.

Kulturní akce

Významné události přinese tento rok i v kulturní oblasti. Kromě tradičních akcí, jako jsou Ples městyse a Červenopečecká pecka, proběhnou z iniciativy ing. Heřmana Kramla **oslavý 350 let od založení školy v Červených Pečkách**. Toto významné výročí oslavíme koncertem živé hudby na náměstí a v areálu školy, vše propojené programem připraveným kulturní komisí. Komise rovněž připravuje k tomuto výročí vydání aršíku poštovních známek. Podrobněji vám o těchto oslavách a o Plesu městyse ve zvláštním článku poreferuje předseda kulturní komise Lukáš Istenčín.

Kácení stromů

Dále považuji za potřebné se zmínit o problému kácení stromů mimo les. V souvislosti s tím, že se rozmáhá topení dřevem a motorovou pilu má kdekdo, sílí tlak na kácení stromů jak na soukromých, tak na obecních pozemcích. Chci upozornit, že kácení stromů podléhá regulaci podle zákona 114/1992 Sb. o ochraně životního prostředí a týká se všech stromů a souvisejících keřových porostů. Při záměru odstranit strom i třeba na vlastní zahradě se vždy obraťte na Úřad městyse a požádejte o kácení. Pokud je to jen trochu rozumné, vyhovíme vám a upozorňuji, že se žádný poplatek neplatí. K rozhodnutí o kácení dáváme podmínku, aby žadatel vysadil na vhodném místě nejméně jeden (lépe dva) nové stromy. Dodržujte tento postup, neboť při porušení zákona o ochraně přírody můžete ve správním řízení být postiženi pokutou až do výše 50 000 Kč a Odbor ochrany životního prostředí bývá v této věci nekompromisní.

Závěrem mi dovoluji **několik vět o obci a obecním zřízení všeobecně**. Mnozí z našich spoluobčanů stále ještě nepochopili, že každá obec je samosprávný celek, který má své příjmy a pochopitelně i výdaje. Jeho hospodaření je v principu stejné jako hospodaření rodiny nebo samostatného podniku. Základem prosperity je hospodaření vyrovnané, bez zbytečného zadlužování. Naše obec takto hospodář již více než 20 let. Každý výdaj musíme dobře zvažovat a přemýšlet, má-li či nemá smysl. Proto vás vyzývám - sledujte práci

zastupitelstva, zajímejte se o rozpočet městyse a ptejte se svých zastupitelů na to, co je vám nejasné. Většinu potřebných informací najdete na našich internetových stránkách. Pouze aktivní a informovaní občané mohou být zárukou úspěšného rozvoje obce i v budoucnu.

Jan Dvořák, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 13.12.2012

Přítomni: Ing. Kubín, p. Kulhánek, p. Lang, p. Jirků, p. Tomáš Dvořák, Mgr. Bartůňek, Mgr. Hanzlová, Mgr. Istenčín, p. Procházková, p. Slanařová, Ing. Šanc, Ing. Pospíšil, Mgr. Jan Dvořák

Hosté: p. Beránek, p. Kotyk, p. Kotyková, p. Sojka

1. Projednání rozpočtu městyse na rok 2013

Proti původnímu návrhu došlo ke změně na straně příjmů aktualizací sdílených daní dle koeficientu pro městys Červené Pečky platnému od 1.9.2012 do konce roku. Na straně výdajů byl akceptován požadavek na zvýšení příspěvku pro ZŠ a MŠ o 50 tis. Kč na plavání dětí.

Paní Procházková žádá, aby rozpočet obsahoval i příspěvek na rekonstrukci topení v Sokolovně ve výši 80 tis., který je nyní pod čarou a o tuto částku se sníží rezerva.

2. Projednání návrhu obecně závazné vyhlášky č. 1/2012 o místních poplatcích

Vyhláška reaguje na změnu zákona o poplatcích a umožňuje zvýšit poplatek ze stávajících 500,- Kč až na 1000,- Kč na osobu a rok. Dochází ke změně charakteru poplatníka – nově jsou zahrnováni i „cizinci“ a poplatek se platí za nemovitost, kterou fyzická osoba vlastní, nejen za takovou, která je využívána k rekreaci. Zvýšení poplatku na 600,- Kč za osobu nebo nemovitost za rok je zapracováno do schváleného rozpočtu na rok 2013.

3. Projednání přílohy č. 11 obecně závazné vyhlášky č. 1/2012 o rozúčtování nákladů na svoz odpadu na osobu v roce 2013

Vedoucí úřadu seznámil zastupitele podrobně s výpočtem nákladů na svoz odpadu.

4. Projednání vize městyse na období 2013 až 2020

Vize byla vytvořena na žádost sdružení MAS Podlipansko, jehož je městys členem. Tímto průzkumem mezi obcemi získává sdružení podklady pro vypsání dotačních titulů. Vize bude použita jako podklad při sestavení plánu dalšího rozvoje obce.

5. Projednání kompetencí a povinností při zadávání zakázek městyse

Na poradě starostů bylo doporučeno, aby byly schváleny zastupitelstvem kompetence a povinnosti při zadávání veřejných zakázek, na které navazuje příslušná směrnice. Ty by měly přesně určovat, co všechno musí úřad při zadávání veřejných zakázek splnit. Úřad už nyní takto postupuje. Týká se stavebních zakázek do 3 mil. Kč a služeb do 1 mil. Kč. Do současné doby se všechny zakázky projednávaly na zastupitelstvu. Bude vhodné směrnici schválit, aby byl chod úřadu pružnější. Na podnět zastupitelů došlo k drobnému doplnění výchozí tabulky.

6. Projednání prodeje části pozemku městyse p.č. 1594

Pozemek je v blízkosti uvažované výstavby „Na Vyhliďce“. V pozemkových úpravách byl pozemek navržen jako cesta a v místě jejího zúžení na konci je plánem dělení pozemků pro novou výstavbu rozšířena západním směrem. Tím vznikl volný prostor, který může být použit na výstavbu trafostanice. Tento pozemek by odkoupila společnost ČEZ, která akceptuje částku 300,-Kč/m². Záměr prodeje byl řádně zveřejněn.

7. Projednání pronájmu části pozemků městyse p.č. 1595 k.ú. Červené Pečky a p.č. 627 k.ú. Dolany

Žádost o pronájem uvedeného pozemku rovněž souvisí se začínající výstavbou „Na Vyhliďce“. Jedná se o „plato“ nad Malou Vysokou. Záměr byl zveřejněn. Záměrce chce pozemek využívat na deponii materiálu souvisejícího s výstavbou v tomto území. Tento pozemek je složen ze tří parcel, z nichž jednu městys již dříve pronajal firmě Poline a další dvě byly zveřejněny k pronájmu. Pozemky jsou vlastnický městyse teprve od vyhlášení nového stavu operátu katastru po komplexních pozemkových úpravách – tedy od 1. 4. 2012, před tím je měli jiní vlastníci, kteří jej pronajímali p. Kodytkovi, který jej již z části využívá jako deponii materiálu. Po rozsáhlé debatě byl pronájem schválen na 5 let s možností dalšího prodoužení a s požadovaným složením jistiny 200 tisíc Kč nebo bankovní záruky ve stejné výši jako pojistky pro případ neplnění smluvních ustanovení.

8. Projednání rozpočtu VHS Kolín na rok 2013 a rozpočtového výhledu na rok 2014 a 2015

Rozpočet Vodohospodářského sdružení Kolín je vyrovnaný, příjmy jsou tvořeny nájem, které platí Vodas. Od toho je odvislá cena vody a stočného.

9. Projednání mandátní smlouvy na TDI stavby Veřejné osvětlení osad Dolany, Čertovka a Malá vysoká

Byla zahájena stavba veřejného osvětlení v osadách Dolany, Čertovka a Malá Vysoká, kterou provádí vybraná firma Raisa Kolín. Starosta předkládá dohodu o provedení práce na technický dozor investora stavby s paní ing. Branišovou. Stavba je za 1,7 mil. Kč, odměna za TDI 16 tis. Kč. Termín dokončení 30. 6. 2013.

10. Projednání pořízení zadání změny č. 5 územního plánu městyse dle požadavků doručených úřadu městyse

O provedení další změny požádalo několik vlastníků pozemků. Na některém z minulých zasedání se jednalo o nutnosti pořídit nový územní plán, aby byla možná jeho digitalizace. Jednodušší variantou se jeví nejprve provést změny ÚP a potom digitalizaci.

- parcely (dle soupisu) jsou přilehlé ke stávající zástavbě v horní části obce, k budoucí obslužné komunikaci s protierozními opatřeními. Plánovaná cesta je ve vlastnictví obce a její pokračování bude i součástí výstavby „Na Vyhliďce“. V době, kdy probíhaly komplexní pozemkové úpravy, jeden z vlastníků (pí. Vokáčková) nesouhlasil s řešením svých pozemků v rámci pozemkových úprav a tato část proto byla z KPÚ vyčleněna. Nemohlo tak dojít k propojení této cesty s ostatní zástavbou. Současní vlastníci se směnou pozemků souhlasí, ale žádají zařadit do změny ÚP celou svou parcelu (p.č. 272/36). Ke změnám se bude vyjadřovat mimo jiné krajský úřad, odbor ochrany zemědělského půdního fondu a ten by mohl poukázat na to, že v k.ú. Červené Pečky je mnoho lokalit, které jsou dle ÚP určeny k zástavbě, ale nejsou k tomuto účelu využity, např. pozemky u kaple p. Hrubého. O výstavbě na tomto místě bývalý vlastník vážně uvažoval, byla zpracována předběžná studie asi na 60 stavebních parcel, ale z důvodu husté sítě silového elektrického vedení a snahy ČEZu přenést veškeré náklady s uložením vedení do země na investora, k rozdělení a k zástavbě nedošlo.

Proto se navrhuje do změny ÚP navrhnout pouze území kolem cesty, tak jak je naznačeno na grafickém plánu, který je přílohou k tomuto bodu jednání.

- o zařazení dalšího pozemku do zóny BI žádá p. Bogáň. Ve stávajícím ÚP je využití pozemku veřejná zeleň. Pozemek koupil od p. Hrubého (býval tam vodojem) a jeho záměrem je vybudovat na něm rekreační domek.
- pozemky pod ČOV – upřesnění – složitá pozemková situace. Je zpracován nový GP dle nového oplocení areálu ČOV a podle toho by měl být určen obvod využitelných ploch.
- pozemek na trafostanici v lokalitě „Na Vyhliďce“

- u výjezdu z Bohouňovic I. směrem na Hranice. Pozemek je sourozenců Semanových, chtějí zastavitelné území rozšířit na celou parcelu p.č. 307/32. P. Kubín doporučuje území k zastavění rozšířit jen na část pozemku, na kterou vydal městys souhlas s dělením – tedy pro dvě parcely dle nového stavu GP (tj. cca o 20 m severním směrem navíc od stávajícího ÚP).
- v Dolanech žádá p. Josef Horáček, pozemek p.č. 547 – výjezd z Dolan směrem na Čertovku. Území k zástavbě v území obce Č. Peček je vyčleněno dostatek, přitom největší zájem o pozemky je přímo v Červených Pečkách. Městys nepovažuje za vhodné zřizovat další velké lokality v územích, která nenavazují na stávající zástavbu. Každá nová stavební lokalita vyžaduje nemalé náklady obce v souvislosti s budováním sítí a komunikací. Podobné žádosti byly v Opatovicích a Hranicích zamítnuty.

11. Zprávy o činnosti předsedů výborů a komisí a projednání odměn členům těchto orgánů

Starosta požádal předsedy komisí a výborů o přednesení zprávy o jejich činnosti.

p. Beránek: náplní práce technické komise je účast při výběrových řízeních, kontrola projektových dokumentací úřadu městysu, účast při kolaudačních řízeních, místních šetřeních, vyjadřování k projektovým dokumentacím pro stavební řízení, vyjadřování k povolení domácích čistíren odpadních vod.

p. Kopecký: komise KVP a ekologie řeší odpadové hospodářství, svoz nebezpečných a velkoobjemových odpadů. V příštím roce se zaměří na využívání veřejných prostranství v jednotlivých částech obce občany.

p. Istenčin: komise pokračuje v zavedených akcích, letos jich bylo 13, všechny s velkou účastí občanů.

p. Jirků: redakční rada vydává pečecký čtvrtletník, do kterého občané přispívají svými články.

p. Slanařová: výbor kontrolní prováděl kontrolu usnesení a zápisů ze zasedání. Nedostatky neshledal.

p. Šanc: finanční výbor kontroloval plnění rozpočtu a využívání finančních prostředků v Základní a mateřské škole a městysu.

p. Dvořák: poděkoval kulturní komisi a redakční radě a navrhl použít pro výpočet odměn členů komisí stejný postup jako v loňském roce.

12. Projednání dodatku č. 1/2013 ke smlouvě na zabezpečení odpadového hospodářství městysu s firmou Nykos

Došlo k navýšení ceny za obsluhu nádob o 3%, což je celkově o necelých 20 tis. Kč za rok.

13. Projednání rozpočtového opatření č. 5/2012

Rozpočtové opatření upřesňuje příjmy a výdaje k dnešnímu datu. Vedoucí úřadu seznámil zastupitele s jednotlivými položkami, u kterých dochází ke změně na straně příjmů i na straně výdajů.

V kapitole knihovna je úspora 10 tis. Kč. Navrhujeme peníze ponechat knihovně na nákup nových knih. Všichni zastupitelé souhlasí.

14. Rozprava

Mgr. Hanzlová - navrhuje peněžní dar starostovi ve výši jedné měsíční odměny platu a místostarostům ve výši 2.500,- Kč.

Pí. Procházková - v dolní části Červených Peček u bytovek by bylo dobré vybudovat přechod pro chodce.

V této části je chodník jen z jedné strany komunikace, proto bude finančně náročnější přechod vybudovat. Během příštího roku by se mohla stavba nechat projekčně zpracovat a při dostatku finančních prostředků i vybudovat.

Pí. Kotyková - podle studie bude dopravní situace výstavby „Na Vyhlídce“ zatěžovat stávající zástavbu. Ulice Fuknerova je široká jen 6,5 m a není možné, aby byla využívána jako odjezdová pro celou oblast.

Podle starosty se není třeba obávat. Pro vydání stavebního povolení na ulici bude třeba vyjádření městysu a ten bude trvat na tom, aby nová doprava nebyla do stávající zástavby přenášena.

Výsledky volby prezidenta republiky konané ve dnech 11.01. - 12.01.2013

Volební okrsky Červené Pečky

	Okrsky			Volici v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
	počet	zprac.	v %						
1. kolo	2	2	100,00	1 470	911	61,97	911	910	99,89
2. kolo	2	2	100,00	1 472	865	58,76	865	864	99,88

Kandidát		Navrhující strana	Politická příslušnost	1. kolo		2. kolo	
číslo	příjmení, jméno, tituly			hlasy	%	hlasy	%
1	Roithová Zuzana MUDr. MBA	Občan	KDU-ČSL	29	3,18	X	X
2	Fischer Jan Ing. CSc.	Občan	BEZPP	153	16,81	X	X
3	Bobošíková Jana Ing.	Občan	SBB	32	3,51	X	X
4	Fischerová Taťana	Občan	KH	21	2,30	X	X
5	Sobotka Přemysl MUDr.	Poslanci	ODS	15	1,64	X	X
*6	Zeman Miloš Ing.	Občan	SPOZ	247	27,14	509	58,91
7	Franz Vladimír Prof. JUDr.	Občan	BEZPP	79	8,68	X	X
8	Dienstbier Jiří	Senátoři	ČSSD	129	14,17	X	X
*9	Schwarzenberg Karel	Poslanci	TOP 09	205	22,52	355	41,08

* postoupující kandidát
*) zvolený kandidát

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v jarních měsících, tedy v březnu, dubnu a květnu dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim Přejeme Pevné zdraví, životní optimismus a Pohodu.

75 let

Paní Daniela Kořínková
Paní Irena Arnožová

80 let

Pan Jiří Pešout

90 let

Pan Jaromír Květoň
Paní Marta Charouzová

Vzdáváme čest Památce všech našich spoluobčanů, kteří nás v uplynulém roce opustili:

Pan Jaroslav Benák
Pan Jan Cikán
Paní Marie Hejduková
Paní Eva Jeřábková
Paní Jaroslava Kautská
Paní Věra Koutová
Paní Olga Kučerová
Pan Rudolf Kulhánek
Pan Jiří Nutr
Pan Jan Petránek
Paní Libuše Remlerová
Pan Bohuslav Rytina
Pan Vladimír Sova
Paní Ivanka Zíbová
Paní Marie Zinzerová

OKÉNKO KOMISE KULTURNÍ, ŠKOLSKÉ A SOCIÁLNÍ

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červeno-pečeckého čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulý 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde i pozvánky na akce plánované. Těch však v posledních měsících přibývá a frekvence vydávání Červeno-pečeckého čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás

mohli pozvat na vše, co se chystá. Proto čas od času navštívte internetové stránky kulturní komise, kde naleznete aktuální upoutávky na veškeré chystané akce. (<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise)

27.11.2012 - Promítání historických fotografií

V úterý 27.11.2012 proběhlo v červenopečecké základní škole promítání historických fotografií našeho městyse. Fotografie pocházely z historie nedávné, došlo však i na zažloutlé obrázky z počátku 20. století. Nejstarší z obrazových materiálů byl pořízen už v roce 1895. Toto setkání a společné posezení nad fotografiemi bylo prvním z cyklu, jehož cílem je prezentovat historický vývoj různých částí městyse. Tematicky bylo vztaženo k centru našeho městyse a účastnilo se ho 40 zájemců. Počet to byl mírně vyšší než očekávání organizátorů a je těžké v tuto chvíli odhadovat, zda se nám jej podaří při příští akci zopakovat či přesáhnout. Promítání bylo hodnoceno veskrze pozitivně, byť se daly najít drobné nedostatky - např. chybějící ozvučení. Ale i tyto zkušenosti jsou cenné, protože nám umožní posunout laťku příštího setkání zase o něco výše. Na další promítání jste všichni srdečně zváni. Fotografie z akce můžete nalézt na internetových stránkách kulturní komise.

2.12.2012 - Volání na Ježíška

Letošní Volání na Ježíška proběhlo v tradičním termínu první adventní neděle. Experiment z loňského roku, kdy se datum akce posouval blíže k vánočním svátkům, nebyl vítán právě s nadšením a tento rok se tedy vše vrátilo do starých kolejí. V jeden den tak současně probíhalo na různých místech více kulturních vystoupení, která si "konkurovala" nejen termínem, ale i časem. Na rozdíl od let minulých se centrem dění v Červených Pečkách stal areál červenopečecké základní školy, kde byla pro návštěvníky připravena vánoční vystoupení žáků a dětí ze ZŠ a MŠ a vánoční trh. Prostor u vánočního stromu už přestával splňovat požadavky na velikost a nutností se stalo ozvučení jednotlivých vystoupení. Především z těchto důvodů se zázemí přesunulo z náměstí do prostor školy. Samotné volání na Ježíška a rozsvícení stromu pak mělo být zakončením vánočního jarmarku a společný zpěv vánočních koled u stromčku krátkým zastavením v předvánočním čase. Zde se očekávání organizátorů a realita částečně rozešly. Návštěvníků vánočního jarmarku bylo velké množství a naprostá většina dětských výtvarů zmizela z jednotlivých stánků velmi rychle. Daleko dříve, než byl avizovaný čas společného průvodu se svíčkami a společného odchodu k vánočnímu stromu. Mnoho rodičů dalo přednost samostatnému přesunu či se jim vůbec nechtělo na rozsvícení stromčku čekat. I tak se ale náměstí zaplnilo a děti i dospělí si mohli zavolat na Ježíška a rozsvítit vánoční strom. Velký dík patří učitelům základní a mateřské školy, kteří se na přípravě a samotné realizaci akce podíleli a poklidnou neděli vyměnili za přípravu vánočního jarmarku.

8.12.2012 - Beseda s Michalem Dlouhým

Druhý adventní víkend proběhla v místní základní škole beseda s autorem knížek o historii československého četnictva Michalem Dlouhým. Plk. JUDr. Michal Dlouhý, Ph.D., se narodil v nedaleké Kutné Hoře a cesta do Červených Peček pro něj nebyla "cestou do neznáma". Veřejnosti je znám především díky své spolupráci s režisérem Antonínem Moskalkem na tvorbě divácky úspěšného seriálu Četnické Humoresky. Své povídání rozdělil do tří částí a kromě informací ze "zákulisí" natáčení Četnických Humoresek vyprávěl o historii četnictva v naší republice a o své knižní tvorbě. Publiku se tak představil jako zdatný a příjemný vypravěč. Potvrzením tohoto hodnocení může být i to, že téměř každý z návštěvníků besedy využil možnost zakoupit si některou z knížek Michala Dlouhého ať už pro sebe, či pro někoho ze svých blízkých. Publikace s osobním věnováním autora se jistě staly i vánočními dárky. Jedním z ne zcela splněných očekávání pořadatelů byl počet účastníků. Volných míst v aule ZŠ ještě zbývalo dost a těžko říci, zda byla hlavní příčinou volba termínu a blížící se Vánoce. Atmosféru akce si můžete připomenout prostřednictvím fotografií na internetových stránkách kulturní komise.

5.1.2013 - Tříkrálový pochod

V sobotu 5.1.2013 vyrazilo 25 turistů na tradiční Tříkrálový pochod. Trasa procházky vedla přes horní Červené Pečky, Vlčí hory, Kuklík a vodní nádrž na vrchu Sukov na Kaňk. Původně měla být cílem nově stavěná rozhledna s restaurací na vrchu Kaňk, ale tempo stavby bylo v posledních měsících takové, že jsme museli hledat jinou alternativu. Tou se stal vyhlášený hostinec Na Pašince. Zde se organizace Tříkrálového pochodu "zadrhla", protože se majitelům nepodařilo dodržet předem domluvenou a několikrát potvrzenou rezervaci míst. Po kratším čekání jsme se míst a obsluhy dočkali všichni a načerpali síly na zpáteční cestu.

V posledních letech se stalo pravidlem, že na cestu zpět se skupina rozpadá do několika menších, které volí odlišnou trasu či různé dopravní prostředky. Většina zvolila pěší cestu přes Gruntu a Čertovku, čímž si na svém počítadle kilometrů "natočila" číslo 15. Návrat z pochodu byl ve znamení deště stejně jako jeho začátek. Díky patří všem, které ani nepříznivé počasí neodradilo a díky kterým se letošní Tříkrálový pochod zařadí mezi ty úspěšné. Fotografie z této akce naleznete ve fotogalerii na webu kulturní komise.

10.1.2013 - Divadlo Bez Zábradlí

Další ze zájezdů do pražských divadel proběhl 10.1. a po několika měsících jsme opět vyrazili do divadla Bez Zábradlí na představení Každý rok ve stejnou dobu. Autobus byl zaplněn do posledního místa a někteří zájemci o návštěvu představení museli být i odmítnuti (především ti déle váhající). Samotné představení pak nejen splnilo, ale i dalece předčilo naše očekávání. Jedná se o komedii, ve které je obsaženo mnohem více, než lechtivé zápletky a rozverně situace. Její děj postihuje rozpětí pětadvaceti let. V něm se mění nejen chování, oblečení a názory hlavních postav, ale i charakter celé hry. V hlavních rolích vystupovali Veronika Freimanová a Zdeněk Žák a jejich výkon diváci ocenili zasluženým potleskem. Již během návratu z představení se objevily názory, že by bylo vhodné uspořádat zájezd na volné pokračování této hry, které nese název Další roky ve stejnou dobu. Na tento zájezd jste všichni zváni a podrobné informace o něm naleznete na webu kulturní komise.

Pozvánka na 3. ples městyse

V sobotu 13.4.2013 proběhne 3. ples městyse Červené Pečky, na který jste všichni srdečně zváni. K tanci vám zahraje kapela PEKLO, kterou můžete znát z předchozích dvou let. Široký repertoár, různé hudební styly a kvalitní produkce jsou zárukou toho, že "na své" si přijdou návštěvníci všech věkových skupin. Díky dubnovému termínu můžete v Červených Pečkách zakončit plesovou sezónu, či si jen posedět a pobavit se s přáteli a známými. Vstupenky můžete již nyní objednávat přes internetové stránky kulturní komise. Sami si tak můžete vybrat konkrétní stůl a konkrétní místa. Volit můžete různé způsoby platby a doručení. Od platby v hotovosti a osobního odběru vstupenek až po platbu bezhotovostní a doručení vstupenek elektronickou cestou. Zbýlé vstupenky budou od 1.4. volně k zakoupení v prodejně Textil a galanterie u paní Cajthamlové (náměstí v Červených Pečkách), či v den konání plesu přímo na místě. Kromě kvalitní muziky čekají na návštěvníky plesu další drobná i větší překvapení.

Pozvánka na turistický zájezd na Stolové hory

Kulturní komise pořádá akce různého zaměření. Dosud však mezi nimi scházely akce určené turistům. Tuto mezeru jsme se rozhodli zaplnit a tímto jsou všichni příznivci náročné turistiky i pohodových procházek zváni na výlet do Stolových hor. Stolové hory leží v Polsku u obce Karlow a jsou vyhledávaným turistickým cílem. Návštěva této lokality nedaleko města Náchod je určena všem zájemcům (nejen občanům Červených Peček). Fotografie a texty vztahující se k Stolovým horám naleznete na webu Kulturní komise. Po přihlášení na zájezd obdržíte podrobné informace k akci včetně mapy Stolových hor s vyznačenou trasou cesty. Přímo na místě se budete držet kvalitně značené cesty, kterou budete moci projít sami nebo společně ve skupině. Jedná se o trasu vhodnou i pro starší děti.

Organizační informace:

Datum: Sobota 25.5.2013

Odjezd: V 06:30 z náměstí v Č. Pečkách

Cena: 350 Kč (cena za dopravu z Č. Peček)

Přihlášky a platba: osobně v prodejně Textil a galanterie u paní Cajthamlové (náměstí v Červených Pečkách), nebo elektronicky přes internetové stránky Kulturní komise.

A jaké další akce Kulturní komise chystá?

V neděli 17.3. proběhne tradiční Vynášení Morany, které pro vás chystá Dětský klub Pecka. Pro diváky i aktivní účastníky platí shodně 15. hodina, kdy se všichni sejdem u budovy Úřadu městyse.

Po loňské úspěšné prohlídce Prahy s průvodcem je pro zájemce nachystáno pokračování. Shodou náhod také na neděli 17.3. Trasa prohlídky je popsána na webových stránkách kulturní komise a je volena tak, aby nás zavedla do historického centra Prahy a na nejznámější místa. Počet míst je u této akce omezen a o účasti tak rozhoduje včasné přihlášení na akci. To je možné osobně v prodejně Textil a galanterie u paní Cajthamlové (náměstí v Červených Pečkách), nebo elektronicky přes internetové stránky Kulturní komise.

Aktuálně pro vás chystáme další zájezd do některého z pražských divadel, plánujeme trasu dalších Toulek historií a připravujeme oslavy 350 let od založení školy. V době uzávěrky tohoto čísla čtvrtletníku ještě nemáme dostatek informací pro publikování konkrétní pozvánky. Navštivte tedy internetové stránky komise, kde jsou veškeré údaje průběžně aktualizovány.

Ohlédnutí za činností kulturní komise

Ve stávajícím složení funguje Kulturní komise více než dva roky, během kterých se snažila vytvořit dostatečně pestrou nabídku akcí, ze kterých by si mohli vybrat nejen všichni občané našeho městyse a okolních obcí, ale i další zájemci. Cílem je nabídnout v každém měsíci alespoň jednu akci a ten se v minulém roce podařilo nejen naplnit, ale i překonat. O veškerém dění komise informuje prostřednictvím Červenopečeckého čtvrtletníku a vlastních internetových stránek. Přesto se občas objeví různé polopравdy a překroucená fakta, která neodpovídají skutečnosti. Dvě takové informace z posledních týdnů bych rád okomentoval a uvedl na pravou míru.

První komentář se vztahuje ke způsobu přihlašování na akce a jejich obsazování účastníky. Vždy je možné využít k přihlášení jeden ze dvou způsobů – elektronické přihlášky z pohodlí domova podané prostřednictvím internetových stránek Kulturní komise a osobní přihlášení, které dosud probíhalo v knihovně v Červených Pečkách. U některých akcí je omezen počet míst a o účasti pak rozhoduje rychlost přihlášení. Žádná z realizovaných akcí dosud nebyla obsazena v řádu dnů ani týdnů. Všechny byly v nabídce déle než měsíc, než se je podařilo zcela obsadit. Někdy tak musí "vypomáhat" příbuzní a známí, aby se podařilo dosáhnout požadovaného počtu a akce mohla proběhnout. Těm, kteří se z kapacitních důvodů nemohli některé z nabízených akcí účastnit (např. posledního zájezdu do divadla Bez zábradlí), nezbyvá než doporučit, aby na inzerované nabídky reagovali rychleji.

Druhý komentář se vztahuje k zapojení jednotlivých členů kulturní komise do přípravy a realizace jednotlivých akcí. Přípravě akcí se členové kulturní komise věnují ve svém volném čase a tak se snažíme rozdělit úkoly mezi všechny členy. U konkrétních akcí pak někteří vystupují v roli organizátorů, jiní v roli účastníků s tím, že v dalším měsíci se role zcela obrací. Ať už je však naše role jakákoli, po finanční stránce jsme na tom stejně, jako kterýkoli z návštěvníků akce. Stejně ceny za dopravu, za vstupenky, stejné účastnické poplatky, stejné podmínky atd.

Nejen díky výše uvedenému jsem rád, že složení kulturní komise je stabilní a že i v roce 2013 nabídneme občanům městyse minimálně stejný počet akcí jako v roce předešlém.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

Kam na výlet

Pod Vysokou pěšky i na kole

Pokud byste rádi poznali při jarních vycházkách zajímavé okolí Červených Peček, vydejte se pěšky nebo na kole po nových naučných stezkách. Nová cykloturistická trasa byla otevřena na jaře 2012.

Cesty si zachovávají přírodní ráz bez velkého zásahu do přírody. Cílem je, abychom poznávali své okolí v přírodě mimo silnice, učili své děti lásce k přírodě a uměli se dívat v přírodě kolem sebe.

Na realizaci cyklotrasy spolupracovaly obecní úřady Červených Peček, Polep, Nebovid, Libenic, Hořan, Ratboře a Pašinky. Celou akci finančně podpořila firma TPCA. Trasy jsou označeny směrůvkami, na informačních místech jsou vyvěšeny mapky s vyznačenými trasami a zajímavosti z přírody a historie obcí. Libenický okruh je značen červeně. Ratbořský okruh modře. Červené Pečky jsou uprostřed.

Mapku s místopisnými názvy si můžete vytisknout na webových stránkách Občanského sdružení Denemark (denemark.jidol.cz) nebo vyzvednout na obecních úřadech.

Při procházkách poznáte, v jakém krásném místě žijeme. Těším se, že se budeme potkávat.

Mapku naleznete na poslední straně.

Stažení celé mapky v barvě - <http://www.cervenepecky.cz/udalosti-v-obci/kam-za-sportem/cyklostezka-pod-vysokou/>

Miškovská Věra

Kam za kulturou

VÝSTAVY

Skansen Kouřim

Velikonoční čas 28.3. - 21.4.

Dvořákov muzeum Kolínska v pravěku

Cesta napříč prostorem a časem (dlouhodobá výstava)

Červínkovský dům

STOPA – vyřeš zločin od 17.1. - 31.3.

Rudolf Mazuch – Opuštěná paleta od 9.4. - 16.6.

Z knihovny

Nabízíme krátký přehled o tom, jak se knihovně dařilo v loňském roce.

Ke konci roku 2012 bylo v knihovně 8 887 svazků knih, z toho 1 138 svazků naučné literatury a 7 749 svazků beletrie. Během roku 2012 bylo zakoupeno pro knihovnu 422 knih.

Registrovaných čtenářů má knihovna 280, z toho 50 dětí do 15 let. Knihovnu navštívilo 1 947 čtenářů, výpůjček bylo 4 072, z toho 408 naučné literatury a 3 664 krásné literatury. Bylo vyřízeno 376 požadavků formou meziknihovní výpůjční služby. Webové stránky navštívilo 605 uživatelů.

Nejpilnější čtenářkou byla Petra Peřinová z Bořetic, která za rok přečetla neuvěřitelných 150 knih. Z dětských čtenářů vede Zuzka Heřmánková, dále Iva Zvoníková a Iveta Kodytková. Tady nejsou údaje zcela přesné, protože některým dětem půjčují knihy rodiče na své průkazky, hlavně těm menším.

A teď jedna nepříliš radostná zpráva. Knihovna bude od 4. 3. 2013 minimálně 1 měsíc uzavřena. Čeká mne operace s následnou rehabilitací. Znovuotevření knihovny bude včas oznámeno.

Během mé nepřítomnosti bude otevřeno vždy jeden den v týdnu od 14 do 18 hod. Otevírací doba bude vyvěšena ve vývěsce na náměstí, na dveřích do zdravotního střediska, na dveřích knihovny a na webových stránkách knihovny.

Marie Hurtová - knihovnice

Zajímáte se o své předky?

Ti, kteří se zabývají rodopisem a mají k dispozici Internet, si mohou řadu údajů vyhledat sami. Stačí zadat heslo **actapublica.eu**, zvolit SOA Praha a zadat do vyhledávání Nebovidy.

Ke konci roku 2012 bylo z devatenácti farních matrik digitalizováno sedm a jsou to:

- 01 – narození 1682-1705, oddaní 1663-1719, zemřelí 1658-1795, stran 492
- 02 – narození, oddaní a zemřelí 1706-1734, stran 351
- 03 – narození, oddaní a zemřelí 1735-1758, stran 415
- 04 – narození, oddaní a zemřelí 1759-1787, stran 1108
- 05 – narození 1784-1825, stran 628
- 07 – oddaní 1784-1842, stran 194
- 08 – zemřelí 1784-1831, stran 202
- 11 – narození 1843-1900, stran 287

Na těchto stránkách jsou k dispozici všechny obce ze současného regionu městyse s výjimkou Dolan, Čertovky a Malé Vysoké.

Pokud se týká Dolan, Čertovky a Malé Vysoké, tam je nutné zadat do vyhledávání Gruntu, neboť do této farnosti obce patřily. Zde je možné kromě Gruntů nalézt i Libenice. V devíti matrikách 01-09 jsou údaje z let 1784-1900 narozených, oddaných i zemřelých.

A tak vy, co vládnete číst psané české novogotické písmo zvané švabach, málo odlišné od německého kurentu, můžete se vydat na cestu za svými předky. U zápisů někde až do roku 1800 kromě toho potřebujete znát i základní výrazy v latině.

Pro ty, kteří nemají čas, či neumí, však není nic ztraceno. Za peníze lze zajistit vše. Obrátíte-li se na ty, kteří se touto věcí profesionálně zabývají, pak musíte počítat s tím, že minimální částka bude začínat na deseti tisících. Ale takové rodiny, jako Petránkovi, tam je i padesát tisíc málo.

Ing. Heřman Kraml

PEČEČTÍ, CO VY NA TO

Máte pěkné, s přispěním evropských fondů, nově zrenovované náměstí. Byl opraven Obecní dům, který je sídlem Vámi zvolených zástupců. Ten byl zbrusu nově přebudován, luxusně vybaven a opatřen i zdviží, která má umožnit přístup i méně mobilním. V obci byla opravena a opatřena novými kabátky i řada domů, nejen obecních, ale i soukromých.

Díky bohaté a dosti dlouhé historii se obec může pochlubit i řadou památek, které leží jak uvnitř, tak vně vyhlášené chráněné zóny.

Jediné co obci, dnes již opět městyse, chybí, je důstojná informační tabule. Ta by měla obsahovat všechny důležité údaje a přiblížit je nejen návštěvníkům, ale i místním, a měla by být umístěna na přístupném a viditelném místě, tedy na rynku, či jak se dříve říkalo na městěčku.

To je důležité také proto, že na již existujících informačních tabulích, které se objevily v souvislosti s otevřením cyklostezky Pod Vysokou, je řada údajů, které neodpovídají skutečnosti.

Ing. Heřman Kraml

Klub důchodců

Z Málo platné – život a čas utíká a klub důchodců má za sebou další rok své činnosti, který jsme zakončili na výroční schůzi v restauraci Na Růžku. Bylo veselo. Zazpívali jsme si a popřáli zdraví a štěstí. Věříme, že i rok 2013 bude pro nás rokem dobrým.

Svoji klubovou činnost zahájíme schůzkou na ÚM v 15:30 hod. 4. 3. 2013. Projednáme organizační záležitosti a další program naší činnosti. Těšíme na slunné a voňavé dny jara, kdy vyjedeme poznávat krásy naší země. Budeme vás informovat.

Přijďte mezi nás!

Květa Čurdová

Tříkrálová sbírka 2013

Během víkendu 5. - 6. ledna 2013 proběhla v Červených Pečkách Tříkrálová sbírka, při které děti vykoledovaly neuvěřitelných 8 024 Kč. Sbírkou každoročně pořádá Charita ČR a letos se vybrané prostředky rozdělí na podporu pobytových služeb seniorů (Domov seniorů Mukařov, Azylové bydlení pro seniory - azylový dům Praha 8 Karlín) a na péči o lidi s Alzheimerovým onemocněním.

Poděkování patří všem, kteří do sbírky přispěli. Za jejich štědrost, pomoc a podporu dobrých projektů. Také za to, že odměnili malé koledníky ovocem a sladkostmi.

Děti označily jejich domy písmeny K + M + B. CHRISTUS MANSIONEM BENEDICAT. Ať Bůh žehná tomuto domu.

Poděkování náleží koledníkům - skautům a jejich doprovodům Lucii Balánové, Jitce Bartůňkové, Michaele Martínkové a Petře Kubelkové.

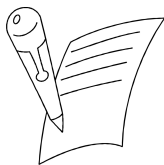
Také bych ráda poděkovala Janě Matouškové, která tradici Tříkrálové sbírky rozšířila mezi skauty.

Kompletní složení koledníků charitativní sbírky

L. Trpišovská

Stavební akce

Vážení spoluobčané,

rád bych Vás informoval o připravovaných stavebních akcích v areálu fotbalového hřiště FK Červené Pečky.

Mezi FK Červené Pečky a firmou ALEX TOD s.r.o. došlo ke smlouvě o pronájmu pozemku mezi silnicí směr Kolín a víceúčelovým hřištěm. Bude zde probíhat drezura koní, což je jeden z olympijských sportů. Majitel firmy ALEX TOD s.r.o. a také nový majitel bývalého zámku Na Parkáně pan Alexander Todchuk tento sport provozuje. Vzniknou zde dvě pískové plochy o rozměrech 20 x 40 m a 40 x 60 m. Také zde bude vybudována menší montovaná tribuna s plastovými sedačkami, která bude v zimě demontována. Veškeré akce, které budou probíhat v tomto prostoru, budou volně přístupné pro diváky.

V prostoru mezi víceúčelovým hřištěm a Nebovidským potokem směrem k nádraží bude vybudována bikrosová dráha pro veřejnost.

Další stavbou, která vznikne v období tohoto roku, bude dětské hřiště v prostoru tréninkové travnaté plochy u tenisových kurtů. Tato stavba bude financována z rozpočtu městyse.

Radek Kulháněk, místostarosta

OBRÁZKY Z ČASŮ MINULÝCH /1/

Kapitola 1. - Na úsvitu dějin

Kolem nevysokého skalnatého ostrohu, který vystupuje z pozvolného svahu, spadajícího severním směrem do údolí nevelikého potoka, se krčí pár stavení. Tyto příbytky jsou zhotoveny

z kamení, spojovaných zdejší jílovitou hlínou, která je výborným pojivem. Jsou přízemní, zpravidla o jedné obytné místnosti s dřevěným stropem, hliněnou podlahou a kryté slámou. K obydlí se přimyká chlév a snad i kolna.

Je časné jaro. Druhý jarní měsíc se pomalu blíží ke svému konci. Občas je slyšet štěkot psa či projevy života domácího hospodářského zvířectva. Příroda se probouzí.

Zdá se, že vše bude tak jako dříve. Všednost a klid.

Zdání ale, tak jako vždy, klame. Nedaleko odtud, jižním směrem, několik desítek metrů výše se však začíná země postupně chvět. Jezdci na koních, pěší vojáci a doprovodné vozy se pomalu blíží. Schyluje se zde k bitvě.

Před dvěma roky zemřel v důsledku krátkodobé těžké nemoci přemyslovský kníže, syn prvního českého krále Vratislava II. a Svatavy Polské, Soběslav I. Chtěl, aby na jeho místo nastoupil jeho nejstarší syn Vladislav. Ale nestalo se tak. Čeští předáci, v té době shromáždění na pražském Vyšehradě, však vybrali velmožem Načeradcem prosazovaného, také Vladislava, ale nejstaršího syna Soběslavova předchůdce Vladislava I. Došlo tak opět k porušení platného stařešinského řádu, podle něhož měl nastoupit vládu nejstarší žijící Přemyslovec Konrád II. Znojemský.

Vycházelo se z předpokladu, že Vladislav bude jako lehkomyšlný a bezstarostný třicátník lépe ovladatelný. S manželkou Gertrudou Babenberskou měl ročního syna Bedřicha, který se stal později jeho nástupcem.

Leč předpoklady se nevyplnily. Oproti očekávání Vladislav II. po nástupu na knížecí stolec projevil neobyčejnou ráznost. Důvěrníky svého předchůdce nahradil svými lidmi a rozpoutal teror proti všem předpokládaným protivníkům. Načeradec, který ho prosadil, záhy přeběhl ke Konrádu II. Znojemskému, který se po právu hlásil o trůn.

Konrád II. sebral vojsko a na jaře 1142 se silnými oddíly vyrazil z Moravy do Čech. Ovšem pokud se dá velké vojsko na pochod, nikdy se to nepodaří utajit. Vladislav II. proto nečekal a vyrazil protivníkovi v ústřety. K prvnímu střetu došlo u Čáslavi, ale zde nebyl úspěšný. Dal se na ústup směrem ku Praze a ke konci dubna se ještě jednou pokusil o zvrat. K další lité bitvě došlo 25. dubna nedaleko od příbytků zdejších osadníků. Leč štěstí zůstalo na Konrádově straně. Nepodařilo se mu zamýšlený obchvat protivníka, ale vítězná bitva mu otevřela cestu na Prahu, kterou pak delší dobu obléhal.

Vladislavovi se z bitvy podařilo uprchnout. Prahu však po dobu jeho nepřítomnosti před obléhatelem hájil jeho mladší bratr Děpold I.

Vladislav byl nucen požádat o pomoc proti odbojným knížatům svého příbuzného, římskoněmeckého krále Konráda III. Teprve s jeho pomocí, po zásahu říšského vojska, se podařilo donutit obléhatele, aby se stáhli zpátky na Moravu.

Místní osadníci měli štěstí, možné nebezpečí je jen o vlasek minulo. Vstup na světlo dějin nebyl jednoduchý, ale přeci jen do něho vstoupili.

Kapitola 2. - První kolonisté

Nastaly opět všední dny. Rok míjel rok, desetiletí střídala desetiletí.

Stále se opakoval rytmus setby a sklizně, zrození a smrti. Boj o přežití byl tím hlavním, co zaměstnávalo mysl lidí a co bylo smyslem jejich života. Drobné radosti, ale převážně samé starosti byly denním chlebem. V této době byl jeden každý sám odkázán na sebe, své blízké či úzkou komunitu, v níž žil. A žil život krátký, který mu umožnil spatřit ne více než čtyřicet jar.

Poprvé se z přítomnosti času vynořuje připomínka, písemně potvrzující existenci lokality, kterou označuje jako Pečky. V roce 1333 se poprvé uvádí, že zdejší statek (vezdejší, nikoli hospodářský v pozdějším slova smyslu) patřil bratrům Zdislavovi z Peček a Václavovi z Bohouňovic, kteří zřejmě patřili do rodu vladýků z Bohouňovic, kterým pak Pečky patřily, stejně tak jako Jarohněv z Peček, který je zmiňován o čtvrtstoletí později.

Vladykové z Bohouňovic také měli podací právo ke zdejšímu malému kostelíku či lépe řečeno ke kapli, to znamená, že rozhodovali o tom, kdo zde bude sluhou Božím, tedy farářem. V letech 1370-1406 toto právo patřilo Marešovi Sakovi z Bohouňovic a jeho bratrovi Peškovi.

Bezprostřední následovníky vladků z Bohouňovic neznáme. Podle dalšího vývoje se můžeme pouze domnívat, že území postupně začali ovládat kutnohorští majetní občané, zvaní Horníci, jejichž období vymezují roky 1370 a 1410.

V té době se zde již kromě starší zástavby uvádí tvrz se dvorem, které patřily do r.1375 Martinu Haumbachovi. Po něm pak v držbě následovali Václav Volek zvaný Oschlin a po jeho smrti r.1390 vdova Anna. Ti prodávali kolínským sladovníkům ječmen. Dodávali jim ho na úvěr 100-200 korců (korec 93 litrů) ročně s tím, že se cena pohybovala mezi 3,5-7 groši za korec.

Tehdy ke dvoru patřilo mimo les 14 lánů rolí (lán byl 18,58ha), tj.260ha. Z nich bylo obhospodařováno při dvoru něco přes 6 lánů, ostatní výměra byla rozdělena hospodářům do nájmu. Roční výnos nájmu byl 22 kop grošů.

Hospodářství při dvoru tedy mělo kolem 115 hektarů. Podle tehdejšího obvyklého způsobu obhospodařování pozemků zůstávala polovina pozemků ladem, druhá polovina byla osévána z větší části na jaře, zbytek na podzim. Odhaduje-li se tehdejší výnos 6-8 centů z hektaru a 1000 litrů ječmene váží 7 centů, pak to znamená, že se sladovnický ječmen oséval na výměře 10-20 hektarů ročně. Průměrný roční příjem při dodávce 150 korců po 5,25 groších představoval 787,5 groše, tj. zhruba 13 kop grošů, což byla zhruba polovina příjmu z pachtu.

Jak je vidět, tehdejší držitelé byli zdatní hospodáři, obchodníci ale i finančníci.

Pak se majitelé dvora často střídali. Roku 1404 to byl František Rozentaler, o tři roky později Anna, vdova po Petru Hechtovi z rakouského Lince. Do r.1410 to byl Hanuš Kaufmann, pak jeho sirotci Matěj, Barbora a Kateřina, jímž byl poručíkem Hanušův bratr Jakub.

Ing. Heřman Kraml

SEZNAMTE SE

Šest měsíců v Americe

Jmenuji se Denisa Semancová a žiji v Bohouňovicích I. Byla jsem oslovena paní Věrou Miškovskou, abych se podělila o své zážitky za „velkou louží“.

Je to 7 měsíců zpět, kdy mě u nás doma navštívila sestřenice trvale žijící v Americe a z rodinného oběda se vyvinula nabídka, která se neodmítá - a to cesta do Ameriky.

Můj pobyt nezačal zrovna ideálně. Po 11-ti hodinovém letu jsem 31. července vstoupila na půdu Spojených států amerických. Při příjezdu do Států, hned na letišti musí každý návštěvník absolvovat vstupní pohovor a i osobní kontrolu na imigrační policii. Strávila jsem tam 3 hodiny a nikomu bych to nepřála. Američané jsou k cizincům „otevření“ tak nějak svým způsobem.

Celých 6 měsíců jsem střídavě trávila v NEW YORKU a v krásném prostředí pětitisícového městečka IRVINGTONU. Irvington je malé městečko na břehu řeky HUDSON, 25 milů od New Yorku, je zde škola, školka, potravin, pošta, 2 bary, 2 restaurace a benzinová pumpa.

Klidné městečko s nulovou kriminalitou, žijí zde z 90% rodiny s dětmi. Všude nesmírný pořádek a čisto. Všichni lidé z tohoto městečka převážně dojíždějí za prací do New Yorku.

Velikost Ameriky a i všech věcí, budov, aut i veřejných prostranství byla pro mě ohromující.

Američané se stále usmívají a jsou ochotní pomoci, ale má zkušenost je, že přátelství se s nimi navazuje komplikovaně a není to jen věc jazykové bariéry. Oni nemají čas, jsou stále zaměstnaní, ale tato odmítnutí se odehrávají velice slušnou formou.

Američané mají moc rádi psy, našlo by se málo domácností, kde není chlupatý kamarád na „gauči“. Venkovní boudy nebo výběhy jsem v New Yorku nebo v Irvingtonu neviděla.

Američané jezdí ve velkých autech a to prakticky všude, i v případě, že se jde s dětmi do parku vzdáleného třeba jenom 1 km.

Většina domů je ze dřeva, a proto se nesmírně dbá na protipožární opatření. Hasiči a policie jsou uznávaní a respektovaní – jsou to hrdinové. Na svou práci jsou hrdí. Diskuze jakéhokoliv druhu s těmito muži a ženami nepřipadají v úvahu.

Hrdost Američanů to je kapitola sama pro sebe, vlajky jsou doslova na každém kroku a to je jen třešnička na dortu.

To nejkrásnější, co mě čekalo, byl NEW YORK - je nejvíce vzrušujícím divadlem pod širým nebem. Jakmile se na obzoru vynoří silueta mrakodrapů na MANHATTANU, začne i scestovalému obchodníkovi stoupat adrenalin. Ulicemi spěchají davy lidí, houkají sanitky, hasiči, světelné reklamy, sebejistý luxus, ale i odstrašující úpadek v podobě přítomných žebrajících bezdomovců. Výsledkem toho všeho je opojný zážitek, který je nazýván SYMFONIÍ VELKOMĚSTA. New York je městem mnoha tváří: Queens – to je tvář Řecka, Brooklyn – ortodoxní, židovská, v Harlemu žijí obyvatelé černé pleti, v čínské čtvrti žlutí. Typický Newyorčan neexistuje. Blouděním po ulicích New Yorku jsem potkávala neuvěřitelné množství nejrozumnějších národů, etnik, ras a životních stylů. Ta různorodost mě uchvátila. Strávila jsem v New Yorku tři roční období, léto, podzim, zimu a každé bylo krásné.

Léto v New Yorku je horké, bez klimatizace ale zřejmě k nepřežití. Podzim ve znamení Halloweenu, zimu ovládá předvánoční čas s až fanatickou výzdobou a nakupováním. Za každého ročního období je ale všude po New Yorku pitná voda zdarma a vstup na WC také. Na toaletách místo osvěžovače vzduchu jsou čerstvě řezané květiny. New York je znám svými mrakodrapy a ty jsou opravdu ohromné. Nejvyšší je EMPIRE STATE BUILDING od svého vzniku v r. 1931 až do r. 1970, kdy jej z trůnu sesadilo světové obchodní centrum WORLD TRADE CENTER, byl tento mrakodrap nejvyšší budovou na světě 380 m, s anténou 440 m. Od útoku z 11. září je opět jedničkou a z jeho vyhlídkových teras je při slunečném počasí výhled až do vzdálenosti 70 km. Také jsem se vydala po stopách Čechů žijících v minulosti ale i v současnosti v tomto městě. Ve Stuyvesant parku jsem vyhledala sochu našeho hudebního skladatele Antonína Dvořáka. Nejen tento známý Čech zanechal nesmazatelnou stopu v tomto světovém městě. I naši současní rodáci jako např. Petr Sis, u nás nyní nejvíce známý výzdobou letiště V. Havla. V New Yorku vyzdobil při příležitosti

100. výročí vlakové nádraží grafickým uměním, velice si ho zde váží. Byla jsem jeho sousedkou. V New Yorku je šílený dopravní provoz, ale jinak je město velice přehledné - vyzná se v něm snadno i cizinec. Ulice jsou v pravém úhlu označené čísly od 1 do 220. Pouze v jižní části mají ulice svá jména. Není problém projít město s mapou v ruce nebo projet metrem a i využít všude přítomných žlutých taxíků.

Také jsem viděla z paluby trajektu symbol Ameriky – sochu Svobody. K mému zklamání nebyla přístupna, jelikož bylo po bouři Sandi, ale i z paluby lodi byl tento pohled úchvatný. Ta zelená dáma tam stojí v celé své kráse 46 m vysoká a 225 tun vážící. Obyvatelé New Yorku říkají, že vzhlíží k lepším zítřkům.

Jsem nesmírně ráda, že jsem mohla navštívit toto město jako svobodný občan svobodné země.

Pobyt mi dal možnost poznat mnoho krásného, přisvojit si základy anglického jazyka. Nesmírně ráda jsem se vracela domů bohatá o spoustu nezapomenutelných zážitků.

DENISA SEMANCOVÁ

Denisko, děkujeme za Váš zajímavý příspěvek, přejeme pevně zdraví a krásný život.

Věra Miškovská

Novinky ze školních lavic

Dovolte mi, abych Vás informovala, co nového se událo v základní škole.

Ještě v minulém roce se nám podle tradice podařilo uspořádat Vánoční trh. Nově se uskutečnil v neděli a v rámci celé akce proběhlo i Volání na Ježíška. Všem, kteří se zúčastnili a přispěli koupí drobných výrobků našich žáků, děkuji. Peníze věnujeme nákupu pomůcek, dovybavení tříd a úhradu příspěvku adopce na dálku.

V posledních týdnech kalendářního roku prošla škola i školka hloubkovou kontrolou České školní inspekce. Ze závěrečné inspekční zprávy, která je k nahlédnutí v ředitelně, vzešel pouze požadavek přesunout ve druhém pololetí angličtinu s rodilým mluvčím do režimu zájmového kroužku. Čímž se prakticky stáváme školou s rozšířenou výukou angličtiny, protože žáci, kteří si angličtinu zvolili již od první třídy, budou mít v 1. a 2. třídě dvě hodiny cizího jazyka a ve 3. a 4. třídě pět hodin v rozvrhu. Velmi příkladně byla hodnocena spolupráce ZŠ a MŠ.

V lednu proběhl zápis do 1. třídy. Zapsáno bylo dvacet osm dětí. Paní učitelka Chmelíková, která je povede, i celý kolektiv pedagogů se na nové žáčky už těší. Na zápis navázala Škola nanečisto. Podrobný rozpis naleznete na webových stránkách ZŠ. Zápis do MŠ proběhne v úterý 30. 4. 2013 od 10.00 hod. Podrobné informace na www.zscp.cz v sekci MŠ.

Máme za sebou i školní kolo recitační soutěže, ze které postoupí vítězové jednotlivých kategorií do okresního kola Dětské scény. Podrobné výsledky hledejte opět na webu školy.

Plánujeme oslavu k výročí 350 let školství v Červených Pečkách. Pracuje se na vydání pamětní poštovní známky, historického

almanachu a informačního souhrnného letáku. O podrobném programu celé akce budete zpraveni v informačním letáku.

Dovolte mi ještě, abych poděkovala touto cestou firmě V. P. Procházka s.r.o. za sponzorský dar v podobě nové interaktivní tabule Activboard. Díky ní bude již celý první stupeň vybaven touto nejmodernější ICT technikou, se kterou žáci velmi rádi pracují a i pedagogům zkvalitní jejich práci. Zájmu sponzorů o školu si velmi vážíme. Momentálně hledáme finanční prostředky k zakoupení dataprojektoru s ultrakrátkou projekcí k této tabuli. Byli bychom rádi, kdyby se našli ještě další štedří sponzoři, kteří by podpořili nadstandardní modernizaci školy.

Den naruby, Dopravní den, Den Země, Kolínské sportovní hry jsou na dosah. Všichni se už věnují jejich plánování a těšíme se, že nám bude snad přát i počasí.

Mgr. Štěpánka Hanzlová, ředitelka

Prima den

Jednoho dne měla naše paní učitelka nápad, jak si můžeme udělat prima den! Navrhla, že bychom si mohli navzájem uvařit různé pochoutky.

Další den, hned první hodinu, nám poradila, ať se rozdělíme do šesti skupin. Třetí den jsme se domluvili, že vařit budeme příští pátek. V pondělí o velké přestávce jsme společně naplánovali, co bude kdo připravovat nebo vařit. O hodině se nás zvědavě vyptávala a už se olizovala až za ušima. Navrhla, že by bylo vhodné, kdybychom nakupovali ve středu. Když jsem šla v úterý spát, říkala jsem si, že se už jenom třikrát vyspím a bude pátek! Moc jsem se těšila na ta určitě dobrá jídla od mých spolužáků. Byla středa a spousta dětí od nás ze třídy se po vyučování a obědě ztratila v obchodech, kde nakupovaly různé věci na vaření. Kdo měl něco do ledničky, mohl je dát paní učitelce hned ve čtvrtek. A už tu byl vysněný pátek, den, na který jsme se všichni moc těšili!!!

Tento bezva den jsme odstartovali tak, že jsme spočítali, kdo co koupil a kolik zaplatil. Pak jsme si vypočítali, kdo má komu vrátit kolik peněz. O přestávce jsme si připravili věci a potom šli společně do školní kuchyně, kde si každá skupinka zabrala jeden stůl a pustila se do připravování nebo vaření jídel. Mezi tím, co jsme se pilně činili, paní učitelka přichystala stůl a fotila nás. Občas něco ochutnala a řekla, jaké to je.

Když bylo vše přichystané, pustili jsme se do těch dobrot. Byly to: jednohubky, šunkové chlebičky, šopský salát, piškotový dort, ježkův dezert a různá překvapení. Nejvíce mi chutnaly šunkové chlebičky, ale vlastně všechno bylo výtečné. Po snědení a uklizení jsme se vrátili zpátky do třídy na poslední hodinu. Tento skvělý den jsme zakončili tak, že jsme si zahráli scénky. Velmi jsme se u toho nasmáli. Moc se nám tento den líbil a myslím, že se nám i moc povedl. Za to děkujeme naší paní učitelce!

Za všechny děti 4. třídy napsala Natálie Romportlová

Zprávy z MŠ

Zápis do ZŠ

V letošním školním roce je z celkového počtu 85 dětí v MŠ zapsáno 39 dětí nejstarší věkové skupiny „předškoláků“ (z toho 11 dětí s odkladem školní docházky).

I když počet dětí nejstarší věkové skupiny je dost vysoký a k zápisu do ZŠ se dostavily všechny děti, ke školní docházce všichni nenastoupí. Opět, tak jako v loňském školním roce, bude dost dětí, jejichž rodiče požádali o odklad školní docházky (asi čtvrtina). K odkladu školní docházky nestačí pouze přání rodičů, žádost musí být podložena vyjádřením specialistů na problematiku předškolního věku (pediatr a PPP).

Rovněž u zápisu do ZŠ se projeví u některých dětí nedostatky týkající se školní zralosti dětí, a proto byl rodičům doporučen odklad školní docházky.

Zápis do MŠ

Zápis do MŠ je stanoven na 30. 4. 2013 od 10.00h do 15.00h. Přesné informace a kritéria přijetí do MŠ budou včas zveřejněny.

I přes větší počet odkladů školní docházky jsme přesvědčeny, že při zápisu dětí do MŠ bude uspokojen dostatečný počet zájemců o MŠ.

Akce MŠ

MŠ pořádá v jarních měsících divadelní představení v MŠ, návštěvu kolínského divadla a akce pro děti a rodiče.

První předjarní akcí byl jako loni školní karneval. Celý týden byl věnován karnevalu. Děti vyráběly různé druhy masek, zdobily prostředí MŠ a konec týdne byl věnován společnému karnevalovému veselí v tělocvičně ZŠ. Děti své karnevalové kostýmy předvedly na slavnostním defilé v tělocvičně, ale i v prostorách ZŠ, žákům, pedagogům i provozním zaměstnancům. Protože tato akce patří mezi velice oblíbené činnosti dětí, bude i dostatečně zdokumentována (pro školní CD i roční kalendář MŠ).

Další aktuality a novinky týkající se dění v MŠ jsou zveřejněny na webových stránkách MŠ.

Za MŠ Hana Beňovská

Zprávy ze školní družiny

Ve školní družině se rozhodně nenuďme. Pokud nedovádíme venku na sněhu, věnujeme se vyrábění a hrám. V lednu jsme tvořili koláže a malovali obrázky na téma „Jak se mají Eskymáci“. Povídali jsme si o jejich životě v zemi sněhu a ledu. Lední medvědi, tučňáci nebo Eskymáci se všem povedli.

Protahovali jsme svoje tělo v turnaji Twister a hráli tipovací hru, která trénovala náš odhad na čas.

Školní družina uspořádala jako každý rok výlet na hory do Hlinska. Děti si užily bobování a lyžování.

Máme také nového kamaráda a to afrického šnečka, kterému jsme dali jméno Ulitka. Už víme, co takový šneček jí, co se mu líbí a jak vlastně žije.

Nesmíme zapomenout na karneval, který nás čeká na konci února. Tanec, soutěže a dobrůtky čekají na všechny masky.

Až budeme tím vším unaveni, potěší nás pěkná knížka. Rádi posloucháme příběhy třeba O modrém potouchovi nebo O králi Artušovi. I když máme sníh moc rádi, těšíme se na jaro.

Za školní družinu Věra Vejtrubová

Dramatický kroužek

Kdo se bojí, nesmí do lesa... Tak tohle o nás neplatí! My se totiž nebojíme fantazie. Začarovat někoho do hada nebo šlapacího kola - to je pro nás hračka! V rámci role se pohádáme nebo jenom tak rukama „mluvíme“ o čemkoli. Je tu někde zájemce o moderování v novém pořadu? Pozor na bandity, rádi by loupili. Restaurace plná hostů a kuchař nešika - je libo knoflíková polévka? Škola pro malé ježibabky, skříň, ve které straší...

Nebojte se, to jen děti z dramatického kroužku zdokonalují svoje umění hrát si na hraní.

Ale ... málem bych zapomněla na tanec!

Máme šikovné choreografky. I kluci mají nápady, takže není nouze o experimenty.

Každou středu si užijeme plno legrace. A to je dobře, protože legrace není nikdy dost. A kdyby jí bylo málo, tak si ji vyčarujeme.

Věra Vejtrubová

NÁŠ ROZHOVOR

**tentokrát s Janem Novotným,
studentem 1. lékařské fakulty v Praze**

Honzíku, jste v 5. ročníku lékařské fakulty, jste již rozhodnutý co byste chtěl dělat? Jak probíhá příprava?

Dobrý den, jmenuji se Jan Novotný a jsem studentem 6. ročníku Všeobecného lékařství 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

Studium medicíny je šestileté a své zaměření si vybíráme definitivně až po dokončení studia na fakultě, v rámci tzv. atestací a volby oboru, do kterého nastoupíme v nemocnicích. Já osobně ještě nejsem pevně rozhodnut, který obor bude můj vyvolený, spíše vyrazuji ty, které se mi tolik nelíbí. Inklinuji ale k chirurgickým oborům, takže začátek bude jistě na některé z klinik všeobecné chirurgie, ať už v Praze, Kolíně nebo jinde, a pak bych se rád zaměřil na některou specializovanější chirurgii, ať už neurochirurgii, cévní chirurgii nebo třeba plastickou. Ale to je vše hudba daleké budoucnosti...

Studium trvá 6 let, je při studiu také nějaká legrace nebo jen anatomie?

Vysokoškolské studium, zejména to na některé z lékařských fakult, je náročné, především časově, ale na zábavu, odpočinek a odreagování si člověk vždy nějakou chvíli najde.

Podle mě to je dokonce podmínka úspěšného dostudování bez psychické újmy, odpočívat se prostě občas musí. Já mám to štěstí, že si dobře rozumíme se spolužáky z kruhu, a tak spolu trávíme i dost volného času, cestujeme a chodíme se bavit. Nedávno jsme se například zúčastnili Plesu mediků v Praze na Žofíně. Jde o velkou společenskou událost v lékařských kruzích, kde je dobrá příležitost potkat své známé z oboru, dobře si zatančit i získat nové kontakty.

Studujete v Praze - máte rád historii?

Prahu hodně lidí nemá rádo kvůli davům lidí, zácpám na silnicích i v dopravních prostředcích i jejímu uspěchanému tempu. Je to ale nádherné město, kde narazíte na stovky památek a různých zapomenutých zákoutí, která v sobě mají osobité kouzlo a jaksi vnitřní klid.

Proto se občas před těžšími zkouškami chodím projít ven do historického centra nebo se podívat na nasvícené panorama Pražského hradu a načerpat tam klid v duši a pohodu. Navíc mám to štěstí, že bydlím přímo v centru, tudíž tento zdroj inspirace mám jen pár kroků.

Dýchne na vás ještě domov v Červených Pečkách, jezdíte rád domů?

Do Peček jezdím téměř na každý víkend plus větší část letních prázdnin, takže stále tu mám svůj domov a zázemí včetně rodičů, babičky a kamarádů. Prožil jsem tu zatím největší část svého života, takže Červené Pečky pro mě vždycky budou domov nebo minimálně jeden z domovů.

Pojedete studovat do ciziny?

V loňském akademickém roce jsem strávil téměř půl roku v rámci studijního programu Erasmus v Itálii ve starobylém městě Perugia.

Perugia mi přirostla k srdci, je to menší město ve střední Itálii, asi 150km severně od Říma, s asi 300 000 obyvateli, krásným historickým centrem v kopcovitém terénu a univerzitou, která je téměř o sto let starší než Karlova Univerzita.

Italové jsou velmi milí a pohostinní lidé, všude vládne pohoda, nic pro ně nepředstavuje problém, rádi i cizímu člověku poradí a vyhoví.

Italové neumí příliš dobře anglicky, takže jsem se kvůli této stáži musel naučit obstojně italsky, jelikož veškerou výuku, včetně té praktické v nemocnicích u lůžka italských pacientů, jsme měli pouze v italštině. Zajímavým poznatkem bylo, že vybavením nemocnice ani kvalitou péče podle mě v ČR rozhodně nezaostáváme za Itálií.

Byl jste veden otcem, taky skautem, k zákonům přírody, jste stále skautem?

Ano, jsem stále aktivním členem červenopečeckých skautů, bohužel z důvodu studia již není času tolik, co v minulosti, ale stále se podílím na vedení a přípravování programu pro 14. oddíl. Mimochodem jsem byl opravdu moc rád, když se klukům vedoucím (Guma a Ovčák) podařilo tento můj „mateřský“ oddíl znovu přivést k životu a nabrat nové mladé členy. Malí kluci jsou neskutečná zásobárna zdravé energie, a i když to dá někdy zabrat, ukočirovat 13-ti hlavou tlupu, člověka to nabíjí právě tou pozitivní energií a motivuje k další práci s pocitem, že dělá něco, co má smysl.

Co vy a sport?

Sportovní aktivity jsou pro mě nepostradatelné, mnoho let jsem hrál ligový florbal, nejdříve za FBC Pitbulls Kolín a pak v Praze např. za Bohemians Praha. Bohužel po loňském úraze a zranění kotníku jsem toho musel zanechat, ale není všem dnům konec... a protože chuť do florbalu stále mám, tak když bude příležitost a kotník nebude dělat problémy, rád bych pokračoval, alespoň na nějaké silně rekreační úrovni. Z dalších sportů mi není cizí prakticky nic, lyžuji, jezdím na in-line bruslích, občas zajdu s kamarádem na squash. Rád se hýbu a i z lékařského hlediska je pohyb to nejlepší, co můžeme pro svoji tělesnou schránku udělat!

Bleskový dotazník:

Oblíbená hudba - Harlej, Green day
Oblíbená knížka - Agatha Christie

Oblíbené jídlo - Spaghetti alla Carbonara

Kterou zemi bych rád poznal - Švýcarsko, Austrálie

3 věci na pustý ostrov - Luxusní jachtu, zásoby pitné vody, své přátele

Ptala se Věra Miškovská

Z Červených Peček do Ulánbátaru (Mongolsko)

Za všechno může vlastně kamarád Petr Zeman, který mě a další dva kamarády přesvědčil k účasti na šilené charitativní akci - Mongol rallye. Jedná se o „závod“ z Londýna do hlavního města Mongolska, Ulánbátaru a to na podporu mongolských dětí bez domova. Auta, která se této akce zúčastňují, by měla být do obsahu 1,2 litru a s poháněnou pouze jednou nápravou. Posádky startují bez doprovodných týmů a různých vymožeností moderní doby, kdy si trasu mohou určit dle vlastního uvážení, schopností, možností a hlavně odvahy od poměrně nejjednodušší severní trasy přes Rusko, až po nejsložitější jižní trasu, kterou jsme si vybrali my, vedoucí přes Turecko, Irán, pouště Turkmenistánu, Uzbekistánu, hory Kazachstánu, Rusko a nekonečné stepy a nepřemostěné řeky Mongolska.

Nedílnou součástí realizace této akce bylo shánění finančních prostředků na vozidla, vybavení a výdaje během cesty. Toto by nebylo bez pomoci sponzorských darů možné. Jsem rád, že i v naší obci se našli lidé, kteří nás podpořili. Naše poděkování tak směřuje k firmám Autodoprava Körbl, Autobaterie Aujesky, Výfuky Tyll a soukromému zemědělci Pavlu Holečkovi za poskytnutí potřebné pomoci.

K účasti jsme si vybrali dvě vozidla Škoda Felicia, která jsme mírně upravili a přizpůsobili náročným terénním podmínkám naší cesty, tj. jednodušší motor z Favorita bez elektroniky, lehce zvednutá náprava, zvýšený počet rezervních pneumatik a hlavně schované hadičky a trubičky na podvozku. S sebou jsme si přibalili pár nejnnutnějších náhradních dílů a už se těšili na první start směr Londýn, který proběhl dne 12. 7. 2012 v 11.00 hodin dopoledne v Kolíně za účasti starosty města. Dvě vozidla Škoda Felicia a dvě dvoučlenné posádky - Sleeping Bears: David Nešpor a Zdeněk Paďour a Wagabund Bears: Petr Zeman a Josef Nešpor.

Oficiální start Mongol rallye z Anglie proběhl v Goodwoodu v sobotu dne 14. 7. 2012 dopoledne. Počasí je typicky anglicky uprštěné. Na cestu vyrazilo přes 300 porůznu vylepšených a vymoděných vozidel. Popisovat cestu po západoevropských silnicích je pro většinu lidí asi nezajímavé. Další oficiální start a hlavně velký večerní mejdan proběhl dne 16. 7. 2012 v České republice na hradě v obci Klenová. Pro zajímavost musím uvést, že pořadatelé akce chtěli ve Střední Evropě najít zajímavé místo, odkud by tuto akci startovali. Na seznamu měli přes stovku hradů, zámků a podobných staveb a až na posledním místě byla Klenová. Vše poctivě obvolali a všude je odmítli. Až došli k poslednímu na seznamu a provozovatelé hradu souhlasili.

Hrad Klenová - start závodu v ČR

Po tomto startu jsme ještě v Česku doplnili zásoby a vyrazili vstříc dobrodružství. Projeli jsme Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, kde jsme se zastavili u Ceauceskovy vily, což je opravdu monumentální stavba. Zatím jedeme po silnicích, a i když nás občas brzdí kolony a zácpy, není to proti českým cestám výrazný rozdíl. Pokračujeme přes Bulharsko a dne 20. 7. 2012 překračujeme turecké hranice. Evropská recese se asi tureckého stavebnictví nijak nedotkla a nám nezbyvá, než obdivovat místní dálnice, proti kterým je naše D1 polní cestou. Trochu problémem je převýšení, kdy jsme rádi, že do kopce jedeme na druhý rychlostní stupeň a stoupáme až do výšky přes 2500 metrů nad mořem. Místní řidiči asi taky nemají o pravidlech provozu moc potuchy. V sobotu 21. 7. 2012 v 10.30 vjíždíme do Asie. Cena benzínu zde vychází asi na 49,- Kč za litr.

O dva dny později přijíždíme k iránským hranicím, kde se na nás okamžitě vrhají zdejší „veksláři“ a nabízejí výměnu peněz a hladký průjezd. Po několika hodinách byrokracie vstupujeme na iránské území. Od této chvíle se už neobejdeme bez patřičných viz. V Iránu je zvykem trestat zloděje useknutím rukou v zápěstí a nás na hranici odbavoval celník, který neměl obě ruce, tak nevíme, co si o tom myslet. Že by napravený hříšník?

Benzín zde vychází na necelých deset korun, což je příjemná změna. Problém je s výměnou peněz. Začíná to hledáním banky a pak potřebné přepážky. Celé osazenstvo banky se pak seběhne a zkoumá, zda naše dolary nejsou falešné. Po nějaké době a za použití univerzálního tlumočníka (ruce a nohy) máme úspěch a banku opouštíme s nějakým tím milionem iránských rijálů (1 Kč = cca 479 IRR).

Obvyční Iráčani jsou milí a komunikativní lidé. Neustále nás obklopovaly davy zvědavců a vyptávaly se, odkud a kam jedeme a co to máme za auta. Jakmile se dověděli, že jsme z Čech, byli ještě vstřícnější. Dokonce jsme po zveřejnění této informace nemuseli ani platit mýtné na iránských dálnicích. Cestou projíždíme i Tabriz, které o několik dní později postihne silné zemětřesení.

Cesta přes Irán nám trvá tři dny. Ve čtvrtek 26. 7. 2012 přijíždíme na hranice s Turkmenistánem. Hraniční přechod leží ve výšce 1675 metrů nad mořem a cesta k němu je velmi klikatá a samá díra. Samotný přechod vypadá jako JZD při žních - všichni jsou na poli. Vrata otevřená a nikde nikdo. Konečně si nás odchytil nějaký úředník a začíná byrokratický maraton. Bohužel jsme ale dorazili až po páté hodině večer a oni dělají jen do šesti. Tak nás nechají přespat v hraničním pásu a druhý den v sedm ráno můžeme pokračovat v úřadování. Ještě, že není pátek, přes víkend se tady taky nepracuje.

Následující den pokračuje odbavování na hranici. Po několika hodinách a poté, co z nás úředníci vytáhnou asi 500 dolarů za víza a pojištění aut se dostáváme do Turkmenistánu a míříme na hlavní město Ašchabad. Je to město obrovských kontrastů. Na jedné straně město duchů s honosnými sídly a paláci z bílého mramoru, s pozlacenými sochami, fontánami a širokými ulicemi a na druhé straně socialistické paneláky zasypané odpadky. Ve městě je zakázáno fotit a filmovat, na což nás upozornila až policejní hlídka, která nám chtěla zabavit kameru. Naštěstí se nám ji podařilo přesvědčit a tak nám ji s patřičnou přednáškou vrátili.

Ašchabad - Turkmenistán

Opustili jsme město a vyrazili na cestu do pouště. Mimo město jsou silnice samé díry i přes 30 cm hluboké, tak cesta ubíhá relativně pomalu. Míříme do středu pouště Karakum oblasti Darvaza, kde se nalézají Pekelné brány. Jedná se o bývalé průzkumné plynové vrty, které vybuchly a vytvořily obrovské stále hořící krátery. Sami nalézáme dva, které jsou ale zaplavené vodou. Večer objevujeme místního průvodce, který nás k jedné hořící bráně odvezl. Kráter má v průměru asi 150 metrů a je hluboký 40 metrů. Na okraji jsou ještě patrné zbytky těžební věže. Je to fascinující pohled.

Benzín v Turkmenistánu vychází na 4,50 Kč za litr, což je úžasné. Natankujeme do všeho, co se dá, a míříme na hranice s Uzbekistánem. Tyto projíždíme bez větších komplikací a pokračujeme po stále špatných místních cestách na město Moynaq k Aralskému moři. V roce 1960 vymysleli sovětsí odborníci plán na zavlažovací systém k zúrodnění pouště, který ale nevyšel, a moře začalo vysychat. Na souši uvízla spousta velkých rybářských lodí a voda je od nich v současné době kilometry daleko. Ze slaneho moře se tak postupem času stalo sladkovodní jezero, na které vyjedou už jen rybářské pramice.

Pokračujeme tedy dál směrem na Kazachstán. Silnice jsou čím dál horší a cestu nám kříží volně se pasoucí krávy a velbloudi. Podél silnice je několik čerpacích stanic, ale ani na jedné nemají benzín. U jedné benzinky je fronta lidí, ale ti nám sdělují, že benzín bude až za dva dny. Tak doufáme, že nezůstaneme někde na suchu. Doléváme poslední kanystr, ale benzín pořád nikde nemají. Ve městě zjišťujeme, že je na příděl. V nádržích nám zbývá už jen rezerva, když nám místní policisté poradí, kde natankovat. Nalézáme vysněnou benzinku, kde natankujeme 200 litrů v ceně cca 13,- Kč za litr a pokračujeme dál.

Před kazachšskými hranicemi navštěvujeme starobylé město Samarkand, ležící na hedvábné stezce. Nachází se zde rozlehlý komplex paláců a minaretů - bývalá univerzita stará 600 let. Za dlažbu z cihel zde ručili 4 pokolení mistrů hlavou.

Dne 1. 8. 2012 překračujeme hranice. Jednalo se asi o nejproblémovější hraniční přechod. Úředníci pořád něco řešili a se vším měli nějaký problém. Ale nakonec se vše podaří a my vyrazíme na další cestu. Za Alma-Atou navštívíme krásné velké údolí, které je zmenšeninou amerického Grand kaňonu. Nacházíme ho po menším bloudění a za pomoci místních lidí, kteří jsou na rozdíl od policistů a úředníků velice ochotní a komunikativní. Kaňon procházíme pěšky, jelikož autem se tam nedostaneme. Je to pěkná, 8 km dlouhá procházka. Scenérie je okouzující, chybí už jen indiáni. Zato turistů je tu dostatek. Autobus Korejců, Němců a další.

Postupně jsme se přiblížili k čínským hranicím. Cesta přes Čínu byla kratší, ale o hodně komplikovanější. Abychom tam mohli jet, museli bychom si udělat čínský řidičák a to nás odradilo. Proto jsme se rozhodli přejet kousek přes Rusko a pak do Mongolska. V Kazachstánu tankujeme benzín asi za 15,- Kč za litr. Cestou na hranice nás několikrát kontrolují policajti a pokaždé si říkají o nějakou pozornost nebo peníze.

V úterý 7. 8. 2012 přijíždíme na ruské hranice. Odbavení proběhne celkem bez problémů, jen celníci se s námi chtějí nafotit, protože turisty tu jen tak nevidí. O dva dny později už zastavujeme na rusko-mongolských hranicích ve výšce 2480 metrů nad mořem. Po celkem rychlé kontrole přejíždíme na mongolskou stranu, kde vyplníme nějaké dokumenty a po kontrole nás pouštějí na své území. Hranice s dřevěnou závorou, jako ze Třech veteránů. A silnice? Ta už na mongolském území neexistuje, jen step a vyjeté koleje.

Po 50 km jízdy je vidět první vesnice, které jsou samé jurty a hrůzostrašné baráky. Zde nás odchytil místní Mongol na motorce a nabídne nám ubytování. Souhlasíme a následujeme ho do jeho jurty. Ihned nás usadí k prostřenému stolu. Ochutnáváme místní jídla, jako je ovčí sýr, skopové maso, kozí mléko apod. Něco je dobré a něco se moc jíst nedá, tak jako dezinfekci konzumujeme vodku. Večer se ukládáme ke spánku na zemi, jen Zdeněk Paďour je jako nejstarší člen výpravy uložen do příšerné postele.

Ráno se rozhodneme pro severní cestu vrchem Mongolska kolem krásných jezer. Cesta je kamenitá nebo jen vyjetá ve stepi. Nikde žádné ukazatele ani vesnice či města. Cesty vybíráme svědomitě, ale občas se musíme vracet, neboť končí v bažině. Podaří se nám prorazit dvě pneumatiky.

Typická jurta - Mongolsko

Pak se začne obloha mračit a v dálce jsou vidět blesky. Za chvíli se zvedne vítr a během okamžiku přes dešť nic nevidíme. Dorazíme k řece, kde přebrodíme několik menších přítoků, což se daří celkem bez potíží. Nakonec přijedeme k hlavnímu toku a zjišťujeme, že je zle. Voda je po kolena, řečiště rozježděné od nákladních aut a proud vody je velmi silný. Za deštivého počasí je horní cesta Mongolskem neprůjezdná a nám nezbývá nic jiného, než se otočit a vrátit zpět. Musíme vyrazit jižní cestou. Navíc je zde už poměrně zima. Ranní teploty se pohybují okolo 8 stupňů. Tak jen doufáme, že to ve zdraví zvládneme.

Jenom step a silnice nikde - Mongolsko

(pokračování příště)

Za celou výpravu zapsal David Nešpor

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem přinášíme jedenáctý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky Čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

DŮM čp. 41 BENDOVA UL. patřil dlouhou řadu let Mašínům

Tento dům patří, tak jako řada dalších v bezprostředním okolí kostela, k těm nejstarším stavením, která zde byla postavena.

I když se s největší pravděpodobností jedná o stavbu starší, nepodařilo se zatím zjistit její kořeny.

Proto začneme s tím, co známe.

V pramenech se uvádí, že na počátku roku 1668 (5. ledna), tedy za panování Trauttmannsdorffů, nechala vrchnost zapsat tuto živnost, prodanou za 50 kop grošů míšeňských, Matějovi Vocetkovi. Je zajímavé, že nový majitel kromě placení ročního úroku ve výši 1 kopy grošů a líferuňku (odvedení) jedné slepice, za kterou mohl místo odvedení zaplatit 7 grošů, nebyl povinován žádnou robotní povinností. To je podle našich dnešních znalostí opravdu výjimečné, pokud se nejednalo o hostinské, kostelníky či jiné, kterým byla robota z titulu jejich služeb pasírována (odpuštěna). Proč tomu tak bylo, se už asi nedozvíme, ale můžeme se domnívat, že to bylo proto, že celý obnos zaplatil hotově.

O pět let později byla chalupa oceněna na 98 kop grošů, asi proto, že její majitel místo roboty ji zřejmě zvelebil a jejím novým držitelem se stal Václav Strouhal.

Krátce na to, ještě téhož roku, se vlastnictví ujal Jiří Nováček. Ten byl po více než pětadvaceti letech vystřídán roku 1700 Matějem Nekolným /*1672/. Ten zde hospodařil s manželkou a třemi dětmi plných dvacet let. Krátce zde hospodařil rovněž Matěj, ale příjmením Pšenička.

8. dubna 1720, byl zapsán jako nový majitel živnosti, řezník Adam Mašín /*1684/. To byl druhý syn zakladatele zdejšího rodu řezníků a hostinských – Václava, z jeho prvního manželství. Adam po otci také držel masný krám a hostinec v čp. 37 (dnes restaurace Na Růžku) až do své smrti.

Adamovi bylo hospodářství připsáno v ceně 98 kop grošů, ale po pěti letech mu byl zápis obnoven v nově zřízených knihách již jen v hodnotě 87 kop grošů. K hospodářství patřilo v té době 9 strychů polí a zahrada, vše v dnešní výměře necelých 3 hektarů.

Rok před svou smrtí nechal Adam zvelebenou živnost přepsat na svého stejnojmenného a nejstaršího syna 30. prosince 1761. Ta mu byla zapsána v původní ceně 98 kop grošů.

Adam „mladší“ /*1717/, byl tak jako dědeček Václav dvakrát ženatý a s manželkou Ludmilou měl, tak jako jeho otec, sedm dětí.

V držbě hospodářství pokračoval jeho druhorozený syn Jan /*1743/, který začal hospodařit ve svých necelých dvaceti letech. Zkušeností v tak nízkém věku mnoho neměl a tak hospodařil, jak uměl.

Oženil se s dcerou hostinského Jana Převrátila z Opatovic, která nebyla asi vychována v nedostatku a tak se není co divit, že postupem času došlo k jejich zadlužování.

To dostoupilo vrcholu roku 1820, takže po Janově smrti vyrukoval věřitel Antonín Schicht s pohledávkou dluhu ve výši téměř 605 zlatých, za který bylo ručeno vším, co k živnosti patřilo, tedy domem i poli.

V dražbě, která se konala, nakonec hospodářství koupil z lásky k zemřelému otci a svým šesti sourozencům druhorozený syn Václav za 501 zlatých, které uhradil v bankocetlích, tedy papírových penězích.

Václavovi /*1782/ byla transakce zaznamenána do knih 28. února 1824, tedy krátce před jeho smrtí.

Pátým držitelem hospodářství z rodu Mašínů se stal o patnáct let mladší bratr svobodného Václava, Karel.

Karel /*1797/ měl za manželku Marii Cikánovou. Domek mu byl připsán 13. července 1824 v hodnotě 1.746 zlatých. Po jeho smrti roku 1844 bylo hospodářství vdovou Marií prodáno Františku Zejdovi 14. října 1844 za 2.000 zlatých.

Dvaapadesátiletý František byl podruhé ženatý. Ke svým čtyřem dětem pak ještě přibýly další dvě, které měl s téměř o dvacet pět let mladší manželkou Annou.

Po necelých devíti letech Zejdovi prodali živnost dalšímu z rodu Mašínů, Josefovi. Stalo se to 1. března 1853. Josef a Barbora, rozená Sýkorová z Přestic za ni zaplatili 3.650 zlatých. Josef byl synem řezníka a baráčníka Václava /*1781/. Josef zemřel roku 1867 a hospodářství patřilo vdově Barboře až do roku 1875.

S Barborou skončila éra Mašínů. Ta s krátkou prodlevou trvala zhruba 165 let.

Roku 1875 koupili nemovitost manželé Václav a Kateřina Měkotovi, kteří sem přišli z Bohouňovic I. Po dvanáctiletém pobytu byl Václav zvolen do obecního zastupitelstva a hned v prvním období se stal starostou. Funkci vykonával po tři roky v letech 1887-90, kdy

ho vystřídal Antonín Uher. Pak až do roku 1897 byl radním, o rok později zemřel.

Roku 1898 bylo hospodářství přepsáno na jejich syna Vincence /1847/. Ten byl dlouholetým obecním tajemníkem a pokladníkem místní Kampeličky. Na radnici i v Kampeličce působil až do roku 1919, kdy zemřel. Obecním tajemníkem se po něm stal Oldřich Sojka.

Vincenc se oženil po padesátce s mladičkou Adélou, která po jeho smrti domek podědila. Roku 1924 se znovu provdala za vdovce Jana Šašmu, který pocházel z Ovčár (manželkou byla Božena, vdova po Karlovi Špatenkovi z čp. 62), který zemřel již v roce 1930. Adéla nelenila a hned v dalším roce se potřetí provdala za Aloise Pospíšila. Leč i ten ale téhož roku zemřel. Jelikož se již znovu neprovdala a zůstala bezdětná, domek nakonec po ní podědili roku 1939 manželé Oldřich a Růžena Špatenkovi.

Původní stavení bylo zbořeno v roce 1968. Na jeho místě postaven nový dům, který náleží dodnes jejich potomkům.

Ing. Heřman Kraml

Myslivost

Zimní období donutilo myslivce k intenzivnímu příkrmování zvěře. Ta by bez jejich pomoci zimu a hlavně mrazy nejspíš nepřežila. Myslivci tráví nemálo času obcházením, objížděním revírů a příkrmováním. Kupujeme zvěři čistý ječmen, a že nás to stálo nemalé peníze, snad nemusím ani připomínat. Jenže právě tento přístup, kdy se členové sdružení starají o zvěř po celý rok, dává poznat, kdo je myslivec tělem i duší. Uznávám ty opravdové myslivce, kteří se o zvěř starají po celý rok. Zbytek jsou jen střelci, protože je zvěř zajímá jen v době honů, které v loňském roce prakticky nebyly z důvodů velkého poklesu drobné zvěře. Dokrmování zvěře je nutností, přirozená potrava byla řadu dní ukryta pod sněhovou, případně ledovou krustou, která je pro zvěř nepřekonatelnou překážkou. Vyhladovělá zvěř v zimě požívá i to, co by za normálních podmínek minula bez povšimnutí. Ohryzané keře a stromky v přírodě nejlépe vypovídají o nouzi, ovládající živočišnou říši polí a lesů. Příkrmování má obrovský význam pro početní stavy. Hladová zvěř nemůže mít dostatečně silné potomstvo. Pokud jí dáme potravu, aby zimu v pořádku přežila, odvděčí se zdravými a silnými mláďaty. Cesta do revíru, kde myslivci týdně zásobují bezpočet míst pro krmení, není snadná. Vše zajišťují vlastními auty, traktory a hlavně pěšky. Příkrmování zvěře ale má i odvrácené stránky. Zvěř, která se stahuje ke krmelcům, se stává snadnou kořistí dravců a škodné.

Žádáme návštěvníky lesů, luk, polí a sadů, aby se v nadcházející době chovali mimořádně ohleduplně a dodržovali v těchto lokalitách klid. Právě v jarních měsících vrcholí období kladení mláďat. Dále žádáme motorkáře a jezdce na čtyřkolkách o shovívavost k přírodě a zvěři. Čtyřkolky jsou doslova pohromou pro volně žijící zvěř a jejich mláďata. Jezdci se po okolí obcí velice často pohybují mimo značené cesty, čímž samozřejmě porušují zákon. Obrana je velice složitá, pokud se podaří zjistit poznávací značku takového čtyřkolky nebo motorky, budeme nuceni toto hlásit na policii. Nebezpečí tyto stroje představují nejen v tom, že zvěř ruší, ale především tím, že mláďata mnohdy končí pod koly rychlých čtyřkolek a motorek, kterým nemohou uniknout. Myslivci současně upozorňují na nutnost mít svého pejska při procházce přírodou pod kontrolou tak, aby nenaháněl například srnčí zvěř. Bezohledné rušení zvěře a volné pobíhání pejsků je v tomto období pro zvěř velmi škodlivé. Ohroženy nejsou jenom dospělé matky, ale zejména mláďatům hrozí bezprostřední nebezpečí zadávením. Pejskové dále ruší na zemi hnízdicí ptáky, kterým se častějším opouštěním hnízda snižuje líhnivost snůšky či hnízdo zcela opustí. Dále radíme, jak se zachovat při nálezů opuštěného mláďete. Pokud někdo nalezne opuštěné mláďe na louce, v sadě či v blízkosti lesa, je nutno jej ponechat na původním místě a co nejdříve nejkratší cestou se vzdálit od tohoto místa, aby nezanechal pachovou stopu v blízkosti mláďete. Pokud bychom se mláďat dotýkali, můžeme je svým chováním odsoudit na smrt, protože je matka již nemusí přijmout. Velkým nebezpečím je pro zvěř také velkozáběrová zemědělská mechanizace tažená silnými a rychlými stroji. Tyto stroje nejčastěji ohrožují a masakrují zajíce a srnčí zvěř, kteří se pohybují po polích a nemají téměř žádnou šanci strojům včas uniknout. Proto

žádáme zemědělce, aby při pracích na polích věnovali tomuto problému velkou pozornost.

No a co se dělo v našem MS „OBORA“ od začátku tohoto roku? Mimo vlastní práci se starostí o zvěř, naše sdružení uspořádalo v měsíci lednu již tradiční „Myslivecký ples“ za velké účasti a spokojenosti návštěvníků. Chtěl bych tou cestou poděkovat sponzorům z obce a okolí (p. Radek Šťastný, Lád'a Hrbek, bratři Kolovečtí, Čenda Horáček atd...) za různé hodnotné dary do naší tomboly. V měsíci únoru proběhla „Valná hromada – Honebního společenstva Červené Pečky“ na myslivně v Opatovicích. Dále jsme provedli sčítání zvěře v honitbě na základě zákona o myslivosti. V měsíci březnu proběhne „Výroční členská schůze“ našeho Mysliveckého sdružení „OBORA“ Červené Pečky, na které zhodnotíme naši práci v minulém roce a stanovíme plán práce na rok letošní.

Pavel Balvín

JUNÁK ČERVENÉ PEČKY

Dětský karneval

V sobotu 16. února 2013 proběhl v sokolovně již tradiční dětský karneval. Hned po příchodu mnoho dětí poznalo, že letošním tématem je MADAGASKAR se známými postavami jako je lev Alex, zebra Marty, žirafa Melman a další zvířátka. Veselou a živou atmosféru maškarního odpoledne však „dokreslovali“ princezny, víly, piráti, vojáci, ale i broučci, řezníci, černoška a další masky, které si děti společně s rodiči nachystaly.

Rej masek, foto Milan Pospíšil

Vysvětlování pravidel hry, foto Milan Pospíšil

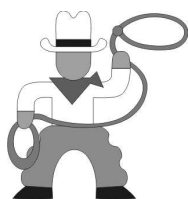

Ani na letošním karnevale nechybělo vyhlašování nejhezčích masek, za které byly děti oceněny nejen sladkostmi, ale i malými hračkami. Hry byly pestré a letos se k těm tradičním připojila i aktivita zapojující rodiče. Jejich úkolem bylo pomoci dětem se sestrojením papírové vlaštovky, která by doletěla co nejdál. Ukázalo se, že co rodič, to originální výtvar.

Tento rok se k organizaci nově přidala starší děvčata ze sedmičky společně se staršími kluky z jedenáctky. Patří jim samozřejmě dík, stejně jako těm vedoucím, kteří se na přípravě jakkoli podíleli. Maškarní bylo opravdu povedené a po dvou hodinách tance a radovánek s konfetami se s námi král Jelimán a ostatní zvířátka z Madagaskaru rozloučili. Doufáme, že se odpoledne připravené červeno pečeckými skauty všem líbilo a že se zase všichni setkáme příští rok.

Míša Martínková (Mart'án)

Skautský bál

Půlka února, Červené Pečky, sobotní večer. Ještě pořád netušíte? Dětský karneval, příprava sokolovny, natěšené tváře... nastává čas tradičního Skautského bálu, který se jako vždy koná v duchu country a již několikátým rokem v příjemném nekuřáckém prostředí.

Sál se kvapem plní, u stolů mizí prázdná místa a bar už není ani vidět. Večerní veselí nám zajišťují umělecká vystoupení v podání skautských odchovanců a country skupina Trampoty. Než se všichni stačíme pořádně rozkoukat, tak nás se svým představením oslňují světlušky, jež se zhostily navození té správné atmosféry bravurním způsobem. Jejich choreografie na písničku "Pátá" se vryla do paměti všech na dlouhou dobu. Taneční pasáže střídají pauzy pro nabrání nových sil, spojené například s tombolou, ve které má každý šanci vyhrát jedinečné ceny v čele s pěkně vykrmeným prasátkem. Děvčata nám trošku vyrostla a je tu další show, tentokrát v podání "Divokých koček", před kterými by žádná myška neměla šanci. Pokud by toto bylo poslední vystoupení večera, tak by to nebylo ono. Ale naštěstí tomu tak není, je tu kovboj až z Divokého západu, který vážil dalekou cestu, aby nám ukázal své dech beroucí kousky. Neohrožený pistolník Zelí (Pavel Zelinka), který tentokrát nechal své kolty chladnými a vrhl se na lasové představení s následným bičováním do připraveného cíle.

Předtančení na skautském bále - Kočky

Když se člověk dobře baví, tak utíká čas neúprosně. Ještě závěrečný tanec na stolech, při kterém našťastí přežili účastníci i samotné stoly a je na čase vyrazit domů. S pocitem příjemně stráveného večera všichni uleháme a těšíme se na další rok.

Předtančení na skautském bále - naše nejmenší

Tomáš Adamec (Guma)

Střediskové hory

Budík zazvonil o páté ranní. Na sobotu celkem kritická hodina, ale stačí si uvědomit, že je 9. února, vyrážíme na střediskové hory a hned se vstává radostněji. O hodinu později se už na městečku vytvořil nevidaný dav, který obklopol přistavený autobus. Není se čemu divit, vyhlídka na víkend strávený na horách a ještě k tomu s velikou partou kamarádů je lákavá. A tak v počtu 64 vyrážíme směr Kořenov v Jizerských horách. Cestou se ti nejzdatnější lyžaři odpojují a řadí ve skiareálu v Pasekách nad Jizerou. Mezitím ostatní přijíždějí k nám již tradičně navštěvované chatě Zvonici.

Večerní soutěže na chatě Zvonice

Shazujeme ze sebe sváteční šat určený do autobusu a navlékáme oteplováčky a sněhule. Někteří volí pekáče, jiní zas lyže a jdeme si užívat sluníčka a bohaté sněhové nadílky. Odpoledne vyrážíme na nedalekou rozhlednu Štěpánka. Krpál to byl pořádný, takže až na samotný vrchol vystoupali krom vedoucích jen tři stateční: Míša (12. oddíl), Kryštof a Lukáš (14. oddíl). K večeru se začalo proslýchat, že prý bude diskotéka. Napětí sílilo a co teprve, když přišlo na hromadné hry – to byly nervy, jestli se vůbec na ty naše taneční kreace dostane. Při hrách jsme např. vyzkoušely, jak nám jde nejrychleji spolknout rybička. Když došlo na tančení, někteří kluci byli stydliví a holky je musely uhánět, ale nakonec to dopadlo dobře a hezky utahání jsme mohli ulehnut.

Výšlap k rozhledně Štěpánka

V neděli dopoledne byla poslední možnost, abychom si užili sněhu. Řidiči pekáčů a všemožných kluzáků dováděli svůj um téměř k dokonalosti a lyžaři závodili ve slalomu. I když jim do jejich závodu fušoval párek na pekáčích, nikdo se nenechal zahanbit a náročnou trať zvládli všichni perfektně. Nezbyvalo než si zabalit své věci, které byly rozeseté po celé chatě a šťastně se vydat k domovu.

Závody ve slalomu - Barča

Aneta Linhartová (Anka)

SEZNAMTE SE Kamionem po Evropě

Michal Novák z Červených Peček již 10 let jezdí kamionem po Evropě. Podle písničky "Řidič, ten tvrdý chleba má..."

Už jako malý kluk jsem se motal kolem aut. Táta jezdil v ČSAD a já, když to šlo, jsem jezdil s ním. Naučil sem se řídit auto, autobus a pak i nákladák. Během studia na dopravní průmyslovce v Mladé Boleslavi jsem si udělal řidičský průkaz a o prázdninách před 4. ročníkem jsem už jezdil naší LIAZkou po republice. Táta mě naučil

jezdit, co smím a nesmím s autem na silnici, v předpisech a dokladech. Za to jsem mu vděčný.

Po škole jsem šel na vojnu do Čáslavi na letiště, kde jsem tahal traktorem letadla a jezdil s cisternou. Tady jsem si udělal řidičský průkaz skupiny E. Po vojně jsem jezdil u táty a po půl roce přišla nabídka jezdít do zahraničí. S majitelem jsem se 2x svezl do Anglie a dál už jezdil sám. To mi bylo 21 let. Dostal jsem starší VOLVO F12 a byl jsem v sedmém nebi.

Jezdil jsem do Anglie a pak i do Irska. Docela jsem si to užíval: cesty na trajektech, jízda vlevo po Anglii, poznávání nových krajů a zvyků. Netrvalo to dlouho a nebylo na výplatu, na naftu a firma skončila. Dodnes nemám všechny peníze, ale zkušenost to byla dobrá.

Když jsem si našel práci u firmy WILLI BETZ, teprve jsem poznal Evropu. Krásný francouzský venkov, skotská vřesoviště, zasněžené Alpy a podle mě suché Španělsko. Obnášelo to ale 6 týdnů v práci a 2 doma. Zjistil jsem, že si musím dávat dobrý pozor, kde spím. Rozřezaná plachta, vykradený náklad, nafta nebo kabina jsou možné i v západní Evropě, např. v Marseille, Madridu nebo v Neapoli. I mně už rozřezali plachtu v Anglii a vybrali naftu. Kabinu mi vykradli jednou, letos v únoru v Belgii. Ve spánku mi vzali notebook a pár osobních věcí. Mně naštěstí nic neudělali.

Velkým problémem na cestách jsou běženci např. z Afriky, Afganistánu, Iráku apod. Snaží se jakkoli dostat do Anglie. Kolem Calais je jich spousta. Vlezou vám do návěsu nebo na nápravu, jen aby se dostali přes kanál. Pak vám je v Anglii při výjezdu z lodi v Doveru najdou a pokuta za jednoho je 2000 liber. Jeden kolega jich tam měl najednou 13!

Na cestách si musím vařit. Většinou je na vaření čas jen o víkendech. V týdnu jen tak polévku nebo rozdělám sklenici se zavařeným masem z domova. Vařím všechno, i knedlíky. Když se nás sešlo z firmy víc na jednom parkovišti, vařili jsme společně. Jednou jsme dokonce dělali bramborový salát v malé vaničce, ve které se koupou malé děti.

Jedny vánoce jsem musel trávit na cestách v Itálii, sám na parkovišti. Bylo mi hodně smutno.

Po sedmi letech firma v Kolíně skončila, tak jsem si našel práci v Holandsku. Sice jsem už chtěl být doma, ale abych přeci jenom někdy nelitoval, tak už skoro rok jezdím v Holandsku s potravinářskou cisternou. Vozíme oleje, džusy, čokoládu, ale i krmení pro prasata na farmy v Holandsku a Belgii. S Holanďany mluvím anglicky. Pár základních slov je třeba znát ale i z němčiny, francouzštiny, italštiny atd.

Domů se vždy těším. Mamka něco dobrého uvaří, přítelkyně Eva ráda peče a to se vždy najím až k prasknutí.

Všechny peníze, co vydělám, jdou do domku, který si představuji v horních Č. Pečkách. Tam si při práci psychicky odpočinu. A když se mi nic nechce dělat, jedu se projet na motorce s Evou a kamarády.

Když jsem doma, chodím do parku na schůzky skautů do 12. oddílu. Je tam skvělá parta dětí a vedoucích, taková velká rodina.

U nás v rodině jezdí ještě táta a brácha Honza. Táta, ten má projetou celou západní Evropu, Balkán i Rusko. Spoustu let jezdil autobusem. Brácha jezdí taky po celé Evropě. Moc se sice nevidíme, ale párkrát do roka se doma sejdem.

Co nemám rád? Když jsem unavený, chce se mi za volantem spát a musím jet dál kvůli termínům vykládek, nakládek a stres s tím spojený. Do toho ještě dodržovat předpisy o době řízení a pravidelných přestávkách. Za to jsou v zahraničí několika tisícové pokuty a ne v korunách, ale v eurech. Pro představu každý týden pracuji 3x týdně 15h a 2x 13h, někdy i v sobotu nebo v neděli. Už brzy budu mít najeto 1 000 000km bez nehody.

A co do budoucna? Chtěl bych, abychom byli hlavně zdraví, dodělat domek a založit si rodinu. Ještě bych se chtěl podívat na východ, do Ruska za Ural, na Blízký východ – to vše samozřejmě kamionem...

PS: Jezdit s kamionem není žádná legrace - těžké podmínky práce, složité předpisy, riziko číhající ze strany samotného nákladu i nebezpečí na silnicích vůbec. Tak bychom se k nim měli chovat skoro stejně uctivě jako k autobusům. Buďte na sebe na silnicích ohleduplní a nespěchejte. Ať se všichni vrátíme domů k rodinám ve zdraví!

Hodně šťastných kilometrů Michalovi přeje Věra Miškovská

SOKOLOVNA NEJEN PRO CVIČENÍ

V minulém čísle čtvrtletníku byl článek o „klasickém“ cvičení v místní sokolovně z pera jedné z cvičitelek, na který si dovoluji navázat z pohledu příznivce sportu a zastupitele městyse.

Sokolovna byla od počátku určena nejen ke cvičení (i když to byl hlavní účel), ale také jako společenský prostor, vhodný především pro pořádání plesů, balů a shromáždění. Od samého počátku se uvedené využití příliš neslučuje, protože ke cvičení či sportování je třeba důsledná čistota a ta při všech společenských akcích vždy velmi utrpí. Z hlediska víceúčelového sportovního využití sokolovna velmi utrpěla ve druhé polovině 20. století instalací nového osvětlení. To spočívalo v nízko zavěšených panelech, v kterých byly desítky klasických žárovek. Takové osvětlení bylo nejen energeticky velmi náročné, ale také znemožnilo veškeré míčové hry. Také úprava podlahy – kluzké parkety – vyhovovala spíše rekreačnímu tanci, než sportovnímu využití.

Zvýšený zájem o sportování a malá velikost i kapacita tělocvičny v místní škole vyvolaly v nedávné době jednání o úpravách sokolovny tak, aby se dala využívat také pro míčové hry. Prvním velkým krokem v tomto smyslu byla výměna oken a pořízení ochranných sítí před okny zevnitř. To proběhlo v roce 2011 a potřebné náklady byly pokryty dotací a příspěvkem městyse. Další nezbytnou úpravou bylo osvětlení hlavního sálu. To bylo provedeno na konci roku 2012 z iniciativy pana Romana Procházky, který celý náklad investoval formou půjčky Sokolu. Od té doby je sokolovna využívána nejen pro dosavadní cvičení, ale také pro badminton, volejbal a florbal. Pro nové

využití bylo ale velmi nevyhovující zejména stávající topení, které bylo málo účinné a hlavně vystupovalo ostrými rohy do prostoru. Byla to stará tělesa s ventilátory (většinou již nefunkujícími) ještě z doby, kdy se sokolovna vytápěla kotlem na naftu a v topném systému proudila horká voda. Další velkou překážkou pro míčové hry byl kluzký povrch podlahy. Proto se přistoupilo ještě k dalším úpravám. Stará topná tělesa byla nahrazena novými účinnými i mělčími a následně byla celá podlaha přebroušena, vytmelená a opatřena nátěrem, který vyhovuje nejen sportu, ale dá se na něm i dobře tancovat. Technické zajištění posledně uvedených úprav zajistil rovněž pan R. Procházka, financováno bylo formou příspěvku městyse ve výši 80 tis. Kč. V současné době je tedy sál sokolovny způsobilý k více účelům. Zbývá „doladit“ prostory pod topnými tělesy. Z mého pohledu je výborný zejména výsledek profesionální úpravy povrchu, který nejen že není kluzký, ale především je bezprašný, protože spáry jsou vytmeleny a vadné parkety byly vyměněny (podobnou úpravu by naléhavě potřebovala podlaha tělocvičny ve škole). Na parkety jsme nalepili lajny pro badminton a pro volejbal, uprostřed jsou tyče na pověšení sítí a přísálí je odděleno ochrannou sítí. Dle mých zkušeností a informací jsou prostory sokolovny pro nové aktivity intenzivně využívány. Za projevenou iniciativu a především zajištění a organizaci výše popsaných úprav si Roman Procházka zaslouží velké poděkování. Jeho zásluhou byly posledně provedené úpravy pořízeny za neobyčejně příznivé ceny.

Z předchozího textu je zřejmé, že většina provedených úprav či oprav objektu sokolovny byla financována příspěvky městyse Červené Pečky a jinak tomu bylo i v období předcházejícím. Připomenu poslední významné akce, kterými byla plynofikace a nová střecha. S politováním musím konstatovat, že příspěvky sportovním organizacím ze strany státu jsou malé nebo žádné a neumožňují tak modernizovat ani udržovat vlastněné nemovitosti. Financování je odkázáno na příspěvky sponzorů, případně na dotace, přitom nejčastějším sponzorem bývá obec.

V souvislosti s příspěvkem na výměnu oken v řádu cca 500 tis. Kč chtěli zastupitelé našeho městyse zajistit, aby objekt sokolovny i v budoucnu sloužil stejným účelům, ve stejném rozsahu a nemohl být prodán pro komerční účely. S Tělocvičnou jednotou Sokol Červené Pečky proto byla připravena, podepsána a do katastru vložena smlouva o zřízení předkupního práva ve prospěch Městyse Červené Pečky.

Věřím, že místní sokolovna bude stále intenzivněji využívána především ke sportovním aktivitám obyvatel Červených Peček a nejbližšího okolí a bude tak dále naplňován účel, pro který byla postavena.

Ing. Miloslav Kubín, místostarosta městyse

Sokolovna - stoletá dáma

Budova sokolovny patří mezi nejviditelnější stavby na náměstí v Červených Pečkách. Málokdo by však asi hádal, že od jejího postavení uplyne v tomto roce právě 100 let.

První myšlenky na stavbu sokolovny byly vysloveny již krátce po vzniku Tělovýchovné jednoty „Sokol“ Červené Pečky v roce 1907. Ve stejném roce byla také zahájena sbírka na její stavbu. Avšak než se tento sen proměnil ve skutečnost, uplynulo ještě dalších 6 let. V tomto období si sokolové ke svému cvičení pronajímali místnosti v hostincích: U Hanousků – pozdější název U Jandajských (dnešní Truhlářství Kroupa) a U Kuchařů (dům stával v proluce na náměstí vedle dnešního Minimarketu).

Sen sokolů se stal skutečností v průběhu roku 1913. Dne 9. července 1913 se konalo předběžné jednání o smlouvě s majitelem pozemku, na kterém stála stodola, o jeho prodeji Tělovýchovné jednotě. 16. července 1913 došlo k oboustrannému podpisu Smlouvy o prodeji mezi zástupci tělovýchovné jednoty „Sokol“ Červené Pečky a majiteli pozemku p. Emilem Sojkou a p. Josefou Sojkovou. 20. července 1913 byla tato uzavřená Smlouva jednomyslně odsouhlasena (24 hlasů) Valnou hromadou tělovýchovné jednoty. Rozpočet na stavbu tělocvičny činil 7.000,- korun. Okamžitě se započalo s výběrovými řízeními na dodavatele materiálů a prací.

Zvítězily nejnižší nabídky převážně místních firem (dřevo - p. A. Vik, cihly + tašky – červenopečecká cihelna, pokrývačské práce – p. Nekolný, sklenářské práce – p. Vagenknecht z Kolína, ...). Posléze byla zahájena i samotná stavba pod vedením p. stavitele Urbana z Kolína. Nutno dodat, že při stavbě bylo myšleno také na instalaci elektrického osvětlení, které v té době nebylo samozřejmostí (cvičilo se při svitu petrolejek). K dopravě zakoupeného materiálu sloužily povozy, které jejich majitelé poskytli zdarma. Vypláceni byli pouze kočí, a to 40 haléřů za každý povoz, jenž s materiálem dovezl.

O rychlosti, s jakou stavba sálu sokolovny probíhala, vypovídá zápis ze schůze výboru tělovýchovné jednoty ze dne 15. srpna 1913. Píše se v něm: „Jedná se s kapelníkem Dudkem hudba na posvícení pro všechny tři dny 12 a 15 mužů pro taneční zábavu v nové tělocvičně.“ A opravdu se tak stalo. Tři posvícenské zábavy (Posvícenská neděle, Zlatá a Sousedská) se již konaly v nové budově sokolovny. Dokládá to ostatně i zápis ze schůze výboru tělovýchovné jednoty ze dne 20. září 1913, který hodnotí průběh tanečních zábav po stránce finanční – zisky.

Budova tělocvičny tak byla postavena a uvedena do provozu za necelé 2 měsíce. Bylo do ní převezeno nářadí z doposud pronajatých prostor a postupně se nakupovalo i nářadí nové (kruhy, pružný můstek atd.). Tělocvična začala žít naplno. Cvičili zde muži (2x týdně), dorost (2x týdně) a od 2. listopadu 1913 i ženy. Jejich oddíl byl tímto datem slavnostně uveden v činnost a čítal 20 žen a 18 dorostenek. Žáci a žákyně začali pravidelně cvičit od května 1914.

Své zázemí v sále sokolovny našel také spolek divadelníků Počestného cechu starých mládenců v Červených Pečkách, který zde pořádá pravidelná divadelní představení.

O tom, co vše se v sokolovně událo a jakými změnami (hlavně stavebními) během uplynulých sta let prošla, se dovíte v dalších číslech Čtvrtletníku.

V. Zuzová Šimková, H. Šimková

ZPRÁVY Z FOTBALU

Zimní turnaje na umělé trávě finišují a s nimi příprava na jarní část fotbalové sezóny, která klepe na dveře. A-tým, po podzimu devátý, začíná svoje boje na horké půdě v Polepech nejdříve, a to již 9.3. B-tým a dorost vstoupí do jarních zápasů o čtrnáct dní později.

Oba týmy začínají také venku, běčko v Radimi, dorost v Teplýšovicích. Lepší startovní pozici mají dorostenci, kteří figurují na průběžném šestém místě, B-tým je desátý. Nejdéle si na svůj začátek soutěží počkají žáci a příprava, kteří začnou až s počátkem dubna. Hrací dny jednotlivých týmů se nemění (žáci – sobota dopoledne, A-tým - sobota odpoledne, dorost – neděle dopoledne, B-tým - neděle odpoledne, příprava – turnaje dle rozpisu).

Závěrem bych chtěl všechny pozvat na maškarní karneval, který se koná 23. 3. 2013 v sokolovně.

Ing. Pavel Pospíšil

